

MEI 1983

de

VERSCIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Ontwapeningsbesprekingen

**EEN WEG
NAAR VREDE?**

de
EGHTE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

16e jaargang No. 5

Oplage 5.411.000

mei 1983

ARTIKELN

Amerika gewaarschuwd! Pas op voor de jaren '80	3
Een nieuwe kijk op Tsjechoslowakije	4
U kunt de profetieën begrijpen	7
De Echte Waarheid—niet zomaar een tijdschrift!	11
Een vaak over het hoofd geziene manier om vrede te verzekeren	15
Nu brengt het westen Azië drug- en drankmisbruik	19
Kenia en Japan—voorbeelden van internationale samenwerking	21
Het enige echte middel om onzekerheid te overwinnen	23

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	29

OMSLAG:

Een vergadering van het Comité voor Ontwapening van de Verenigde Naties, dat uit afgevaardigden van 40 landen bestaat — met als inzet een batterij geleide raketten, symbool voor de dodelijke dreiging die de hele mensheid boven het hoofd hangt.

OMSLAGFOTO A. NOGUES — SYGMA

De Echte Waarheid (The Plain Truth) wordt ook in het Duits, Engels, Frans, Italiaans en Spaans uitgegeven door Ambassador College in Pasadena (Californië, V.S.), Borehamwood (Engeland). © 1983 Ambassador College. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b. Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

- *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU
- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerker zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N + ; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Verspreiding en redactie van de Nederlandstalige editie: Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Verantwoordelijke uitgever in België: H.C.A. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten (België).

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredacteur:

Dexter H. Faulkner

Senior redacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsredacteur:

Gene H. Hogberg

Redactoren:

Ronald D. Kelly, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton D. Steep, Keith W. Stump

Assistent-redactoren:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Rod Matthews, L. Leroy Neff, Richard Paige, Patrick A. Parnell, Richard J. Rice, Richard H. Sedliack

Technisch kopijredacteur:

Peter Moore

Redactie-assistenten:

Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Janice Roemer, Wendy Styer, Dan C. Taylor, Ron Toth, Debbie Yavelak, Agnes Youngblood, Jeff E. Zhorne

Vormgeving:

Randall Cole, Matthew Faulkner, L. Greg Smith

Coördinator vormgeving:

Greg S. Smith

Fotoarchief:

Hal Finch, Veronica Taylor

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* G. A. Belluche Jr., Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Kim Stone

Uitgeverij:

Directeur uitgeverij: Ray Wright; *Hoofd productie:* Roger G. Lippross; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinatoren internationale edities:* Val Brown, Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie:* Boyd Leeson; *Distributie-assistent:* Carol Riemen; *Distributie losse nummers:* John Labissoniere

Financieel beleid:

L. Leroy Neff

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Italiaans:* Carn Catherwood; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

De sleutel tot ons voortbestaan

Als u en ik het onderwerp waarover ik in „Persoonlijk” van deze maand zou moeten schrijven, zouden bespreken, en u in alle ernst zou zeggen: „Meneer Armstrong, gezien de diepe ernst en de *urgentie* van deze tijd, ben ik van mening dat u over *het urgentste probleem* behoort te schrijven *dat ons allemaal nu op dit ogenblik aangaat*: de vraag *of*, en *hoe*, wij kunnen blijven voortbestaan!”

Dan zou ik hiermee instemmen. De **ALLERBELANGRIJKSTE KWESTIE** in ons leven is momenteel die van voortbestaan.

Ik haast me echter hieraan toe te voegen dat voortbestaan *alleen* NIET VOLDOENDE is. Wij moeten kunnen voortbestaan in **VREDE**, in geluk, in vreugde en voorspoed, en in overvloedig welzijn voor **IEDEREEN**!

Dat is een behoorlijk grote opgave! Mocht iemand het antwoord weten, dan zou hij ter wille van de mensheid van zich moeten laten horen! Ik ben bereid het **ANTWOORD** te geven — in onomwonden bewoordingen! Het is *tijd* voor **DUIDELIJKHEID**! Uw leven hangt af van iemand die op het juiste moment naar voren komt met het juiste antwoord!

Teneinde tot de kern van de zaak door te dringen, moeten wij ons eerst realiseren dat de bestaande omstandigheden slechts **GEVOLGEN** zijn! Voor elk gevolg moet een oorzaak zijn. Ons dringendste probleem bestaat uit het vinden van de **ORZAAK**, niet slechts die der huidige misstanden, maar tevens de niet toegepaste **ORZAAK** van vrede, geluk en overvloedig welzijn!

Willen wij die oorzaak leren kennen, dan moeten wij ons eerst afvragen: Wat heeft de **MENS** gemaakt zoals hij is? Op welke wijze kwam de mensheid op deze aarde tot bestaan? Of, om zelfs verder terug te gaan, hoe kwam de aarde zelf tot bestaan?

Het lijkt misschien of wij nu heel ver teruggaan. Maar het vruchteloze zoeken naar **VREDE** gaat tot ver in het verleden terug. De problemen van de mens, zijn ellende, zijn oorlogen stammen van het begin — of van voor het begin — van de geschiedenis. Teneinde het juiste antwoord te vinden dienen wij zelfs tot de **PREHISTORIE**

terug te gaan! En dat brengt ons zelfs tot het vraagstuk van de **OORSPRONG**.

Vele wetenschapsmensen hebben hun gehele leven aan het onderzoek van dit vraagstuk gewijd. Is het echter niet veelzeggend dat hun theorieën en hypothesen in gebreke blijven ons te vertellen **WAAROM** de mens is zoals hij is, of **HOE** hij zo werd, **WAAROM** de mens steeds door onoplosbare problemen wordt overweldigd, **WAAROM** hij steeds in moeilijkheden verkeert en **WAAROM** de gehele mensheid geplaagd wordt door zo vele problemen en gebreken en **WAAROM** deze zo sterk toenemen?

Dit is geen eenvoudige taak. Het negeren van het huidige dilemma der mensheid zal er niet toe leiden dat het verdwijnt. Het gaat om ons **VOORTBESTAAN**! Wij dienen het *juiste* antwoord te vinden en wel **NÚ**!

En wij kunnen het weten!

Is de wetenschap de oplossing?

Met de opkomst van „de moderne wetenschap” rond de eeuwwisseling, verzekerden de wetenschapsmensen de wereld dat de mens op het punt gekomen was dat hij het zonder de bijgelovige steun van religie en geloof in God kon stellen. Nu kon de mensheid vertrouwen op de *nieuwe* messias — de moderne wetenschap:

„Eenmaal in het bezit van voldoende kennis zullen wij alle problemen van de mensheid oplossen en de wereld van al haar kwalen genezen.” De middelen die de moderne wetenschap voor het voortbrengen van deze nieuwe **KENNIS** ter beschikking stonden, bestonden slechts uit een verfijnde uitvoering van hetgeen de mens sinds de aanvang van de geschiedenis had benut — waarneming, experiment en de menselijke rede.

De **KENNIS**productie nam in steeds hoger tempo toe. In de tien jaar tussen 1960 en 1970 *verdubbelde* het totaal aan menselijke kennis!

Paradoxaal genoeg namen echter de problemen en moeilijkheden der mensheid eenparig versneld toe.

Wat mankeert er aan de uitspraak dat alleen kennis is vereist voor de oplossing van de problemen? Wij worden geconfronteerd met het feit dat de problemen gelijke tred gehouden hebben met nieuw verworven kennis. Dat houdt niet noodzakelijkerwijs in dat de nieuwe kennis het kwaad heeft *veroorzaakt*. Het betekent wel dat

ONTWAPENINGSBESPREKINGEN: ENIGE HOOP OP SUCCES?

Het Zwitserse Genève is nogmaals het toneel van grote wereldconferenties over de beperking van de bewapening.

In februari kwam het Comité voor Ontwapening van de Verenigde Naties, waarin 40 landen zitting hebben, weer bij elkaar voor een van zijn regelmatige besprekingen (zie omslagfoto).

Bij deze besprekingen kwam de Sovjet-Unie, die zich er lang tegen verzet heeft dat buitenlandse inspecteurs de naleving van de ontwapeningsverdragen zouden controleren, met een voorstel voor een systeem van inspecties ter plaatse, ten behoeve van een toekomstig verdrag dat alle nucleaire proefnemingen zal verbieden.

De Amerikaanse delegatie berichtte dat dit voorstel geen inspecties leek te garanderen.

START- en INF-besprekingen

Nog belangrijker dan de V.N.-besprekingen zijn twee verschillende rondes van bilaterale discussies die gevoerd worden tussen de twee supermachten in de wereld.

De eerste hiervan, de „Strategic Arms Reduction Talks” (START) behandelt voorgestelde verminderingen van de strategische — intercontinentale — atoommacht van de V.S. en de Sovjet-Unie.

Gelijktijdig met de START-besprekingen worden de INF-besprekingen (Intermediate Range Nuclear Forces) gehouden. De zogeheten „theater”-atoomwapens, die gebaseerd zijn in Europa, doemen nu op als de moeilijkste om onder toezicht te houden.

In de laatste zes jaar heeft de Sovjet-Unie, in een tempo van één per week, SS-20 raketten in gebruik genomen. Twee derde deel daarvan is ten westen van het Oeralgebergte gebaseerd, 20 minuten vliegen van West-Duitsland.

Aan het eind van dit jaar zullen de V.S. volgens de plannen hun eigen middellange-afstandwapens in gebruik nemen, 108 Pershing II raketten en 464 vanaf de grond te lanceren kruisraketten.

De Sovjet-Unie maakt zich bijzonder veel zorgen over het vooruitzicht van de Pershing II, een raket die na een vlucht van slechts acht minuten doelen in de U.S.S.R. zal kunnen bereiken.

Behandeling van de symptomen

Wijlen Hans J. Morgenthau merkte op dat het conflict tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie, net als dat tussen Frankrijk en Duitsland in het begin van de jaren '30, „uitgevochten wordt op twee niveau's: op het oppervlakkige niveau van de ontwapening en op het fundamentele niveau van de strijd om de macht.”

Verder, en dit is de kern van de zaak, zei Morgenthau: „Ontwapening moet voorafgegaan worden door een politieke schikking. Zonder een politieke schikking heeft ontwapening geen kans van slagen.”

Ontwapening heeft nog nooit vrede gebracht als er geen schikking was getroffen voor de onderliggende machtsconflicten.

De schikking van de conflicten in het hart en de geest van de mensen is van primair belang. Maar de mensen kunnen dat niet zelf tot stand brengen. Alleen het herstel van de regering van God — een wereldregering die over alle concurrerende, wantrouwende en oorlogvoerende landen zal heersen — zal de conflicten kunnen oplossen en de landen in staat stellen om eindelijk te ontwapenen.

De terugkerende Jezus Christus, zo lezen wij in de Bijbel „zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Jes. 2:4).

Ontwapening kan nooit vrede brengen. Maar de vrede, Gods levenswijze, zal leiden tot ontwapening.

— Gene H. Hogberg

de nieuwe kennis *geen remedie* was tegen bestaande kwalen en dat zij nieuwe misstanden *niet kon voorkomen!*

Het antwoord begint nu duidelijk te worden. Er was iets *verkeerd* met de kennis die werd geproduceerd, of de zo noodzakelijke ontbrekende dimensie in kennis werd niet ontdekt.

Aan de uitspraak van de wetenschap dat voldoende kennis de problemen der mensheid oplost en de wereld van al haar kwalen zal genezen, wil ik het volgende toevoegen: oplossingen komen voort uit de *juiste* kennis die het *juiste* antwoord verschaft: zowel de ware OORZAAK van alle kwaad als de OORZAAK die vrede, geluk en al het goede tot resultaat heeft; en, ten tweede, oplossingen vloeien voort uit de toepassing van die kennis. Ik heb altijd gezegd dat kennis slechts waarde heeft in de mate waarin ze *toegepast* wordt.

Is dwaling niet menselijk?

Zou het mogelijk zijn dat de meest ontwikkelde mensen intellectueel zijn misleid en bedrogen? Kunnen zij, door de zaken slechts van één kant te beschouwen, onfeilbaar en volledig boven het maken van fouten verheven zijn? Al jarenlang stel ik vast dat dwalingen bijna altijd voortkomen uit foutieve vooronderstellingen die als vanzelfsprekend, zonder nader onderzoek, en als vaststaand worden aangenomen.

Veronderstel nu eens dat wij de academische vrijheid namen om datgene wat zonder onderzoek terzijde werd geschoven, eens grondig te onderzoeken.

Is het mogelijk dat wij de verklaring vinden van WAAROM de mens is zoals hij is, en WAAROM de wereld zo vol kwaad is? Is het ons mogelijk vast te stellen wat de OORZAAK is van al het menselijk leed, verdriet en angst en ongelijkheid? Is het mogelijk de OORZAAK te vinden die vrede, geluk, overvloed en welvaart tot gevolg zou hebben — de OORZAAK die regeringsleiders kennelijk over het hoofd hebben gezien? Is het mogelijk de sleutel tot het menselijk voortbestaan te vinden?

Het antwoord op die voorgaande vragen luidt „JA”. Ja, het is mogelijk het antwoord te vinden op die elementaire vragen die de mens, zolang hij bestaat, heeft beziggehouden. Als u de antwoorden wil weten, schrijf ons dan om ons boekje *Waartoe bent u geboren?* Het is uiteraard geheel gratis. □

AMERIKA GEWAARSCHUWD!

Pas op voor de jaren '80

Gene H. Hogberg

Net als bij de individuele mens het geval is, oogst ook een natie wat zij gezaaid heeft. En Amerika zal weldra de wervelwind oogsten. Het zal een les voor de hele wereld zijn.

Niet lang geleden waren de Verenigde Staten de onbetwiste leider van de Westerse wereld.

Gerespecteerd door vriend en vijand, door velen met jaloerse bewondering gadeslagen, bepaalde een rijk, dynamisch Amerika jarenlang het tempo en het patroon van de economische ontwikkeling van de wereld. Militair gezien hield een keten van over de hele wereld reikende verbintenissen, geruggesteund door de Amerikaanse macht, elkaar vijandig gezinde krachten in bedwang.

Maar wat zijn de tijden veranderd!

Tegenwoordig worden Amerika's traditionele zware industrieën zoals staal, geteisterd door onderbezetting, hoge werkloosheid en veelal verbijsterende verliezen. De Verenigde Staten zijn bezig de race tegen de agressieve economieën van Oost-Azië te verliezen.

In zaken van wederzijdse verdediging pleiten de Amerikaanse leiders vrijwel tevergeefs bij hun NATO-bondgenoten in Europa om vertrouwen te blijven stellen in Washington's wankelende leiderschap, dat als nooit tevoren wordt uitgedaagd door de voortdurend toenemende militaire macht van de Sovjet-Unie en door de daarmee samenhangende politieke druk.

Vervloekt in de stad en op het veld

In het binnenland worden de rege-

ringsleiders, in weerwil van hun pogingen om jaren van economisch wanbeheer te corrigeren, geconfronteerd met het vooruitzicht van ongehooflijke federale tekorten die nog vele jaren zullen aanhouden. Het sociale verzekeringsstelsel van het land balanceert op de rand van een bankroet, waardoor de oudedagsvoorzieningen van miljoenen mensen in de knel dreigen te komen.

De binnensteden van de ene Amerikaanse stad na de andere lossen zich op in een sociaal vacuüm van chronische werkloosheid, misdaad en drugverslaving. Kostbare vernieuwingsprojecten in de binnensteden kunnen de verpaupering die maar al te dikwijls achter hun glanzende gevels schuilgaat, niet verhullen.

Op het platteland neemt het aantal faillissementen snel toe; veel boeren, van wie sommigen voor honderdduizenden dollars in de schulden zitten, zien zich gedwongen hun bedrijven te sluiten — gevangen als zij zijn in de klemschroef van stijgende kosten, recordoogsten en ineenstortende prijzen.

Voor wie zijn ogen openhoudt is dit geen aantrekkelijk beeld. In feite wordt men zelfs gedwongen zich af te vragen *waarom* Amerika wordt „vervloekt... in de stad en vervloekt op het veld” (Deut. 28:16).

Waarom heeft dit alles zich voltrokken aan een land dat nog geen twee decennia geleden van mening was dat het niet alleen zijn eigen zin kon doordrijven in wereldzaken, maar ook nog in het binnenland kon beginnen aan de opbouw van de door zijn leiders

beloofde welvaartsmaatschappij, de „Great Society”?

Ja, **WAAROM** eigenlijk?

Amerika's opkomst en verval

Laten wij alvorens die vraag te beantwoorden, eens terugkijken naar de vrij recente geschiedenis. Zodoende kunnen wij constateren hoe diep de Verenigde Staten wel gezonken zijn in die 38 jaren sedert het verstrijken van de Tweede Wereldoorlog.

Op 6 augustus 1945 liet het Amerikaanse superfort B-29 een atoombom vallen op de Japanse stad Hiroshima.

Het lot van het Japanse Keizerrijk was bezegeld. In snelle opeenvolging kwamen daarna de tweede bom, ditmaal op Nagasaki (9 augustus), het Japanse aanbod zich over te geven (10 augustus), de Amerikaanse aanvaarding (14 augustus) en de formele overgave op 2 september.

Amerika werd als door een katapult naar de positie van 's werelds meest vooraanstaande mogendheid geschoten. Het bleef dat bijna twee decennia lang, — zelfs tijdens de raketten crisis van oktober 1962 — en dat in weerwil van de gestage opkomst van de Sovjet-Unie.

Maar de tijden veranderden.

1964: „Jaar van de Lawine”

Op 5 augustus 1964, bijna op de dag af negentien jaar na Hiroshima, nam het Amerikaanse Congres op verzoek van president Lyndon B. Johnson met overweldigende meerderheid de Tonkin Golf Resolutie aan.

(Zie verder pagina 26)

Een nieuwe kijk op TSJECHOSLOWAKIJE

John Halford

In dit artikel nemen wij onze lezers mee naar Tsjechoslowakije, in het hart van Europa.

In Praag vroeg een Tsjechische vriend mij onlangs: „Is het waar dat de arbeiders in Amerika verhongeren? Wij hebben gehoord dat er tegenwoordig gaarkeukens zijn in Detroit.”

„Ik ben bang dat iemand je een zeer onvolledig beeld heeft gegeven van het leven in Amerika,” zei ik tegen hem.

„Net als jullie van ons hebben”, antwoordde hij.

Daar had hij wel gelijk in. Zowel het Westen als het Oosten spannen zich in om een zo slecht mogelijk beeld van elkaar te schilderen. Westerlingen hebben vastomlijnde denkbeelden over Oost-Europa. De typerende Westerse mening is dat deze landen beslist „niet zo leuk zijn om in te leven”.

Maar verschaffen deze generalisaties wel een eerlijk en juist beeld?

„Waarom schrijf je in jullie blad niet iets positiefs over Tsjechoslowakije?”

„The PLAIN TRUTH is al vijftig jaar een tijdschrift voor een beter begrip — niet voor propaganda”, bracht ik hem in herinnering.

„Help je lezers dan om Tsjechoslowakije beter te begrijpen.”

Het hedendaagse Tsjechoslowakije

Hoe is het in het hedendaagse Tsjechoslowakije? Ik zou er eerst op moeten wijzen dat Tsjechoslowakije niet kenmerkend is voor Oost-Europa.

lowaakse ambachtsprodukten — vooral het kristalgoed — zijn in de hele wereld beroemd om hun schoonheid en kwaliteit.

Maar Tsjechoslowakije is niet slechts een mooi uiterlijk. Het is tevens een belangrijke industriële macht. Onder de oppervlakte van deze natie bevinden zich grote steenkoolreserves.

De Tsjechen en Slowaken hebben tegenwoordig een werkweek van tweeënveertig uur en kunnen ieder jaar rekenen op een betaalde vakantie. Consumptiegoederen en luxe artikelen zijn duur naar Westerse maatstaven. In bijna ieder huis staat een televisietoestel. Een verbazend groot aantal arbeiders bezit een auto. Het is ook verbazingwekkend om te weten dat een groot aantal Tsjechen — gewone mensen, niet alleen de topambtenaren — een klein vakantiehuis heeft in de heuvels bij Praag. Ieder weekend vindt er een ware uittocht plaats uit de stad.

De medische zorg is zowel goedkoop als voor iedereen beschikbaar. Een eerlijke beschrijving van het hedendaagse Tsjechische volk is dat het beschaafde, getalenteerde en vriendelijke mensen zijn, die leven in wat we slechts kunnen omschrijven als een van de „rijke” landen van de wereld. Als we hun situatie zouden vergelijken met de toestand van de gemiddelde mens in de Derde Wereld, leven de Tsjechen zelfs in luxe. Alle jonge mensen ontvangen onderwijs, en het land wordt gerekend tot de drie meest geleterde landen in de wereld.

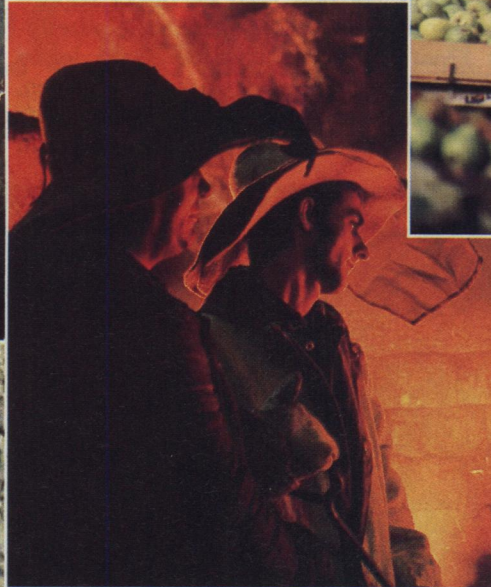
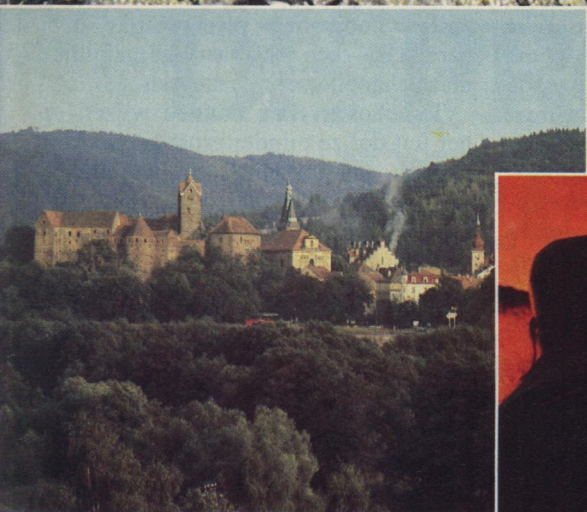
Er bestaat niet zoiets als een „typisch” Europees land — in het Oosten noch in het Westen. Elk land is een individuele staat, gewoonlijk met zijn eigen taal, zijn eigen cultuur en een geschiedenis die honderden of zelfs duizenden jaren teruggaat.

Qua natuur is het een van de mooiste landen ter wereld. Het heeft ongeveer alles: hoge bergen, diepe dalen, dichte bossen, golvende vlakten, rivieren, meren, grotten — eigenlijk alles behalve een kustlijn. Er zijn maar weinig landen die zich op het vlak van de architectuur kunnen meten met Tsjechoslowakije. Er staan nog steeds meer dan 2500 kastelen verspreid in het landschap, en hoewel de tijd en de ontelbare oorlogen hun tol geëist hebben, zijn er nog meer dan 25.000 andere bouwwerken van historische waarde.

Er zijn 1300 minerale bronnen en kuuroorden, waar in vervlogen tijden vele bekendheden, van Beethoven tot Mark Twain, hebben verbleven om te „kuren”. En nog steeds komen er ieder jaar duizenden bezoekers. De Tsjechos-

PT-KAART L. GREG SMITH

SAM CONEY — LIAISON BOUEN VAN LUKS NAAR BECHTS, PSYCHENK — AETER MAGE, EDGEWORTH — MAGE BANK, BANKIN — MAGE BANK

Tsjechoslowakije is echter geen paradijs. De economie en de maatschappij in het algemeen staan onder streng toezicht. Er is een ernstig gebrek aan woonruimte, en door het omslachtige en bureaucratistische distributiesysteem kan zelfs een eenvoudige aankoop betekenen dat men er lang voor in de rij moet staan. Er zijn veel dingen in de levenswijze van de Tsjechen die zij graag veranderd zouden zien. Maar dergelijke veranderingen werken niet altijd uit zoals wordt gehoopt. De werken van Marx, Engels en Lenin waren bedoeld om de weg te wijzen naar ware vrede, geluk, vrijheid en welvaart. Karl Marx kwam tot de overtuiging dat het kapitalistische systeem, waarin de rijkdom meer en meer in handen kwam van een kleine groep, zichzelf uiteindelijk zou vernietigen. De arbeiders zouden ertoe gedreven worden om in opstand te komen tegen de verdrukking, en het resultaat zou onvermijdelijk een klaseloze maatschappij zijn waarin de band van broederschap tussen de arbeiders zou leiden tot een wereld die vrij was van jaloezie, haat en vooroordelen. Een communistisch regeringsstelsel zou volgens Marx een land helpen in de ontwikkeling naar dit „utopia”.

Maar Marx en zij die voor en na hem kwamen zagen in hun argumenten een essentieel punt over het hoofd. Zij wisten niet hoe ze de menselijke natuur konden veranderen. De communistische filosofen staan hierin niet alleen. Niemand — communist of kapitalist, oosterling of westerling, traditioneel gelovige of overtuigd atheïst — begrijpt waarom het menselijke ras niet met eigen middelen een rechtvaardige maatschappij heeft ontwikkeld, ontwikkelt of ooit zal ontwikkelen.

De mens verkiest de enige bron van kennis te negeren die kan verklaren wat hij is, waarom hij bestaat en hoe hij moet leven. Die bron is de wet van God zoals die in de Bijbel wordt geopenbaard.

De Bijbel is het woord van God, door de Schepper aan de mens gegeven als handleiding. Zij leert ons dat de eerste mens, Adam, bewezen heeft dat de

mens de wetten van God als levenswijze zou verwerpen als hij de kans kreeg. Daarom liet God hem en zijn nakomelingen door schade en schande hun les leren. Sinds die tijd is het menselijke ras verwickeld in een nutteloze speurtocht naar een levenswijze die blijvende vrede en blijvend geluk zal opleveren. Vele levenswijzen schenen enige tijd de juiste (precies zoals de Bijbel zegt — Spreuken 14:12), maar het eindresultaat is steeds hetzelfde. Onze lezers zouden ons boekje kunnen bestellen, *Nooit eerder begrepen — waarom de mensheid haar problemen niet kan*

PRAAG, een der weinige grotere steden in Europa die zijn vooroorlogse architectuur en karakter heeft behouden.

oplossen, voor een volledige verklaring van dit belangrijke onderwerp. De mens heeft geëxperimenteerd met een groot aantal verschillende regeringsvormen. Het communisme is een van de meest recente experimenten. Maar wij kunnen wel zeggen dat het nu lang genoeg bestaan heeft om te hebben bewezen dat het ook niet alle antwoorden verschaft.

Geen enkel politiek stelsel is in staat geweest een einde te maken aan hebzucht, jaloezie en de neiging van de mens om voor zichzelf iets te willen „hebben” ten koste van anderen, zoals de grondleggers van het communisme hadden gehoopt. Er ontbreekt iets aan elk stelsel dat de mens bedacht heeft om zijn problemen op te lossen. Tot de

communistische regeringen dit feit onder ogen zien, kunnen ze misschien doorgaan met vooruitgang op sommige materiële gebieden te boeken. Maar ze zullen nooit hun uiteindelijke doel bereiken — een rechtvaardige en billijke maatschappij voor alle mensen.

Tsjechoslowaken kunnen wijzen op het feit dat ze minder ernstige misdaden hebben, minder jeugdcriminaliteit, en dat de straten 's nachts veilig zijn. Alle gezonde arbeiders in Tsjechoslowakije hebben een baan.

De schaduw van het verleden

Kijk eens naar een kaart van Europa. U zult zien dat Tsjechoslowakije niet zozeer een oostelijk, als wel een centraal Europees land is. Praag ligt in feite verder naar het westen dan Wenen. Hitler heeft Tsjechoslowakije eens een „dolk gericht op het hart van Duitsland” genoemd en nam verschrikkelijke maatregelen om er voor te zorgen dat die dolk bot gemaakt werd. Hierover later meer.

Door zijn geografische positie heeft Tsjechoslowakije zich gedurende een groot deel van Europa's turbulente geschiedenis midden op de plaats van handeling bevonden. Zijn volk heeft bijna zonder onderbreking onder een of andere vorm van buitenlandse overheersing gestaan.

Door de eeuwen heen is het Tsjechische grondgebied een geliefd slagveld geweest voor de oorlogen van andere landen.

De hedendaagse natie Tsjechoslowakije is ontstaan in 1918, toen het oude Oostenrijks-Hongaarse keizerrijk na de Eerste Wereldoorlog uiteenviel. Twee volken, de Tsjechen van Bohemen en Moravië en de Slowaken van Slowakije werden samengevoegd tot een nieuwe staat.

Vijftien jaar later kwam Hitler aan de macht in Duitsland. Binnen vijf jaar had de Führer zijn positie versterkt en het verslagen Duitsland weer opgebouwd tot een geduchte militaire macht.

Toen begon hij met zijn streven naar Lebensraum voor het Dritte Reich.

De gebieden die na de Eerste

(Zie verder pagina 25)

U KUNT DE PROFETIEËN BEGRIJPEN

Ronald D. Kelly

Als wij in de eindtijd leven, dienen wij het te weten.

Uzult er wellicht van hebben gehoord: Armageddon; de Wederkomst; het Beest; het getal 666; de Grote Verdrukking; de Dag des Heren.

Wat betekenen deze merkwaardige bijbelse symbolen? Is het mogelijk om dat te weten? Is het werkelijk mogelijk om de bijbelse profetieën te begrijpen?

Helaas denken de meeste mensen aan de onheilspellende woorden „het einde van de wereld” als ze aan de bijbelse profetieën denken. Maar wat de Bijbel bedoelt met het einde van de wereld is niet wat de meeste mensen denken!

Een derde van de Bijbel is profetie

Heeft u er ooit bij stilgestaan dat ongeveer een derde deel van de Bijbel uit profetieën bestaat? Bladzijde na bladzijde van het Woord van God heeft te maken met de tijd die direct voor ons ligt. In feite heeft bijna negentig procent van de gebeurtenissen die volgens de profetieën van de Bijbel zullen plaatsvinden zich nog niet voltrokken.

Hele boeken van de Bijbel zijn gewijd aan profetie. Schrijvers als Jesaja, Jeremia en Ezechiël schreven hun boodschappen honderden jaren voordat Christus werd geboren. Hun geschriften zijn bewaard in de Bijbel. Veel van hun profetieën zouden echter geen werkelijkheid worden in hun eigen tijd — maar in de „eindtijd”.

De profeet Ezechiël bijvoorbeeld bevond zich onder de Joodse ballingen die door Nebukadnezar, de koning van het oude Babel, in slavernij waren

weggevoerd. Hij zei in Ezechiël 1:1: „... toen ik te midden der ballingen aan de rivier de Kebar was, werd de hemel geopend en zag ik gezichten van Godswege.” In hoofdstuk twee gaf God Ezechiël zijn opdracht: „Mensenkind, Ik zend u tot de Israëlieten, de opstandige volken die tegen Mij in opstand gekomen zijn . . . En zij, of zij horen dan wel het nalaten — want zij zijn een weerspanning geslacht — zullen weten, dat er in hun midden een profeet is geweest.” Ezechiël had een boodschap voor het Huis Israël. Hij kreeg deze boodschap echter meer dan 125 jaar na de wegvoering van de tien stammen van het Huis Israël.

Ezechiël bleef een gevangene en heeft zijn boodschap *nooit* aan het Huis Israël gebracht. De profetie was niet bedoeld voor de tijd van Ezechiël — maar voor een tijd, die ver in de toekomst lag. Dit boek is door de eeuwen heen zorgvuldig bewaard. De boodschap om de hedendaagse afstammelingen van de zogeheten verloren tien stammen van Israël te waarschuwen is voor ons opgeschreven.

Voor de „eindtijd”

In Amos 3:7 onthult God een zeer belangrijk profetisch beginsel: „Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.”

God heeft beloofd dat Hij zich niet persoonlijk met de zaken van de mens zal bemoeien zonder zijn dienaren dit eerst te laten aankondigen. Gedurende de bijna 6000 jaar van de geschiedenis van de mens heeft God de mens zichzelf laten regeren en zijn eigen levenswijzen laten uitproberen. Als God zich bemoeit heeft met de zaken van de mens, heeft Hij dat niet gedaan

zonder het eerst door zijn profeten te laten bekendmaken. Zoals wij al gezegd hebben, schreven deze profeten vaak niet alleen over de gebeurtenissen in hun eigen tijd, maar ook voor de geprofeteerde „eindtijd”.

Een andere belangrijke sleutel voor het begrijpen van de profetieën wordt onthuld in het boek Daniël. Laten wij het eens lezen in Daniël 12:4: „Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek TOT DE EINDTIJD; velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeerderen.” En in vers 13 zegt God weer tot Daniël: „Maar gij, ga het einde tegen, en gij zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen.”

Hoe vreemd het ook mag lijken, veel van de gebeurtenissen die God aan Daniël openbaarde konden door niemand in de tijd van Daniël begrepen worden — ook niet door Daniël zelf. Belangrijke delen van het boek werden inderdaad afgesloten, verzegeld tot de eindtijd. Nu kan een groot deel van deze profetieën worden begrepen. Maar wij moeten eerst weten om welke hedendaagse naties het gaat.

De naties geïdentificeerd

Denk eens na. Zou de Bijbel in haar profetieën de aandacht kunnen richten op naar verhouding kleine landen als Egypte, Turkije, Syrië, Libanon, Jordanië en de huidige staat Israël, en de dichtbevolkte landen van de wereld niet eens noemen?

Hoe staat het met de grote landen in de huidige wereld, zoals de Verenigde Staten, Engeland, Canada, Duitsland, Frankrijk en de andere democratiën van Noordwest-Europa? En de U.S.S.R.? En de Volksrepubliek China? Japan? Wat is er voor deze

hedendaagse grote landen voorspeld?

Er zijn bijbelse profetieën over oude steden als Tyrus, Askelon, Sidon, Babylon en Jeruzalem. Negeert de Bijbel de moderne steden als New York, Los Angeles, Montreal, Johannesburg, Sidney, Londen, Moskou, Rome en vele andere?

De Bijbel noemt deze naties en steden natuurlijk niet specifiek bij hun naam. Maar gebeurtenissen die ze betreffen zijn voorspeld voor de toekomst.

Een belangrijk beginsel is dat de meeste bijbelse profetieën betrekking hebben op de naties Juda en Israël. Een veel voorkomende misvatting van deze tijd is dat de profetieën voor Israël alleen betrekking hebben op het moderne Israël in het Midden-Oosten.

Maar Israël en Juda waren niet een en dezelfde natie. Het oude Israël was na Mozes en de richters een verdeeld land, tot aan de regering van koning David. Het bleef één land onder Salomo. Na de dood van Salomo werd het koninkrijk opnieuw verdeeld. De noordelijke tien stammen verenigden zich onder Jerobeam en stichtten later een hoofdstad in Samaria. Juda en Levi, samen met een deel van de stam van Benjamin, hielden Jeruzalem als hun hoofdstad en werden bekend als het Huis Juda. Sinds die oorspronkelijke scheiding is er nooit meer een nationale eenheid geweest van Juda en Israël.

Zo'n 200 jaar na de scheiding werden de noordelijke stammen van Israël door de Assyriërs in ballingschap weggevoerd.

Ongeveer 125 jaar later voerde de Babylonische koning Nebukadnezar het Huis Juda, de Joden, in ballingschap weg. Later, onder de Perzische koningen, werd het de Joden toegestaan naar hun land terug te keren.

In die tijd was een deel van de noordelijke stammen van Israël begonnen van Perzië naar Europa te trekken. In de loop der eeuwen vestigden zij

zich tenslotte in Noordwest-Europa. Later trokken sommige naar het westelijk halfrond, het zuidelijke deel van Afrika, naar Australië en andere delen van de wereld.

Om te begrijpen welke van de hedendaagse volken afstammen van de zogeheten 10 verloren stammen, kunt u ons gratis boek *The United States and Britain in Prophecy* bestellen. Het zal de identiteit van de Engelstalige wereld duidelijk maken en u helpen de profetische tijden waarin u leeft te begrijpen.

Omdat de meeste bijbelse profetieën

God besloot het raamwerk van de profetieën te openbaren aan de Babylonische koning Nebukadnezar . . .
Nebukadnezar kreeg een visioen . . .

op de hedendaagse afstammelingen van het oude Israël en Juda gericht zijn, kunt u de profetieën niet begrijpen zonder te weten wie deze mensen in deze tijd zijn.

Hoewel zij in de Bijbel niet bij hun tegenwoordige naam genoemd worden, wordt er ook gesproken over andere volken wanneer die in profetische zin met Israël in contact komen. Terwijl landen als de U.S.S.R. en de Volksrepubliek China dus niet specifiek genoemd worden bij hun huidige namen, wordt er toch iets over hen in profetieën geopenbaard.

Maar laten wij eerst het algemene overzicht begrijpen.

Het profetische panorama

Wij hebben in het boek Daniël al gezien hoe de profetieën pas in de eindtijd kunnen worden begrepen. In datzelfde boek Daniël treffen wij een overzicht van de profetieën aan.

God besloot het raamwerk van de profetieën te openbaren aan de Babylonische koning Nebukadnezar. In het tweede hoofdstuk van Daniël lezen wij dat Nebukadnezar een visioen kreeg — een vreemde droom. In deze droom zag

hij een zeer groot beeld met een hoofd van goud, de borst was van zilver, de buik en lendenen van koper en de benen van ijzer. De betekenis van dit visioen kon hij niet begrijpen.

God gaf Daniël de interpretatie, die opgetekend is in Daniël 2:36-45. In deze verzen openbaarde God dat Nebukadnezar en het Babylonische Rijk gesymboliseerd werden door het gouden hoofd. Het visioen openbaarde echter dat dit rijk niet altijd zou blijven bestaan. In feite zou er een opeenvolging van rijken zijn tot de regering van God op aarde zou worden gevestigd.

In de vroege herfst van 539 v.Chr. veroverde de Perzische koning Cyrus Babel en stichtte het rijk van de Meden en Perzen als de tweede wereldmacht — de borst van zilver. Dit rijk bleef meer dan 200 jaar bestaan.

Toen kwamen de Macedoniërs en de Grieken aan de macht. Onder Alexander de Grote onderging het Midden-Oosten de invloed van de Griekse kunst en cultuur. Dat rijk, de koperen buik van het beeld, bleef drie eeuwen bestaan tot Rome de overheersende mogeheid in de wereld werd.

In 31 v.C. had Rome het grootste deel van het gebied van de eerdere drie rijken veroverd en nog veel meer. Rome splitste zich in een westelijk en een oostelijk deel: de twee benen van het beeld — en heerste langer dan enige van de voorgaande rijken: tot

476 n.Chr., toen het rijk uiteenviel.

Maar denk eraan dat het visioen dat Nebukadnezar gegeven was, opeenvolgende koninkrijken openbaarde die zouden blijven bestaan tot de regering van God gevestigd zou worden. Lees het in Daniël 2:44: „Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid.” Het Koninkrijk van God is nog niet op de aarde gevestigd. De mens heerst nog steeds — schrijft nog steeds de lessen van de geschiedenis der mensheid. Wat is er dan gebeurd met het Romeinse Rijk?

Het antwoord wordt gevonden in het boek Openbaring.

In het dertiende hoofdstuk van Openbaring zag de apostel Johannes een visioen dat dezelfde rijken uitbeeldde die God aan Daniël geopenbaard had. In dit hoofdstuk zag Johannes dat deze landen gesymboliseerd werden door een vreemd dier dat hij een „beest” noemde. Het antwoord op het probleem van de opeenvolging van rijken staat in vers 3: „En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond *genas*; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna.” Toen Rome uiteindelijk in 476 verslagen werd, werd haar slechts een wond toegebracht. Het Romeinse Rijk stierf in 476 niet helemaal. De dodelijke wond *genas* in 554. De Oost-Romeinse keizer Justinianus herstelde het rijk in het westen.

God openbaarde verder aan Johannes in Openbaring 17:3: „En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens.” Dit is een beschrijving van de herleving van het Romeinse Rijk na 554.

En dat is precies wat er gebeurde. Uit de as van het oorspronkelijke Romeinse Rijk zouden zeven opeenvolgende herlevingen opkomen. Op dit punt in de geschiedenis, in 1983, zijn er al zes van die opeenvolgende fase geweest. In *De ECHTE WAARHEID* zullen wij u, door middel van een serie artikelen die binnenkort van start zal gaan, stap voor stap door ieder van deze rijken leiden, zodat u een grondige kennis zult krijgen van alles wat er gebeurd is, gebaseerd op de bijbelse profetieën.

De zevende en laatste fase of op-

De laatste opstanding van het Romeinse Rijk zal bestaan uit tien landen of landengroepen, met elkaar verenigd in een laatste poging van de mens om de menselijke heerschappij in stand te houden. Dit verbond van landen zal slechts zeer kort bestaan, zoals wij lezen in vers 12 en in Daniël 2:44. In de dagen van deze laatste herleving van het Romeinse Rijk zal de regering van God worden opgericht.

Begrip van de bijbelse symboliek

Wij hebben in de profetieën al verscheidene voorbeelden gezien van het gebruik van symbolen. Nebukadnezar had bijvoorbeeld een groot beeld gezien dat de reeks opeenvolgende menselijke regeringen symboliseerde. Er zijn in de Bijbel zeer veel andere symbolen die, als men ze begrijpt, belangrijke sleutels verschaffen tot het begrip van profetische gebeurtenissen.

Een zeer belangrijk aspect van de bijbelse profetieën zou hier misschien verklaard moeten worden: **DE BIJBEL INTERPRETEERT DE BIJBEL.** Met andere woorden, u hoeft niet te vertrouwen op wat iemand denkt dat de betekenis is van een bepaald woord of symbool. Als u in de Bijbel zoekt, zult u ontdekken dat de betekenis van ieder symbool geopenbaard wordt in de Bijbel zelf. Soms zal dit gebeuren in hetzelfde vers. Andere keren zal het in hetzelfde

In het 13e hoofdstuk van Openbaring zag de apostel Johannes een visioen dat dezelfde rijken uitbeeldde die God aan Daniël geopenbaard had . . . de landen werden gesymboliseerd door een vreemd dier.

standing van het Romeinse Rijk ligt nog voor ons. Johannes schreef hierover: „En de tien horens, die gij zaagt, zijn tien koningen, die nog geen koningschap hebben ontvangen, maar één uur ontvangen zij macht als koningen, met het beest. Dezen zijn één van zin en geven hun kracht en macht aan het beest. Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen — want Hij is de Here der heren en de Koning der koningen — en zij, die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen.”

hoofdstuk of hetzelfde boek staan. Maar als een symbool niet in zijn onmiddellijke omgeving geïnterpreteerd wordt, zal dit op een andere plaats in de Bijbel gedaan zijn. U kunt zo een symbool vinden in het boek Openbaring dat geïnterpreteerd wordt door een profetie in het boek Mattheüs. Of iets dat Zacharia zag, kan geïnterpreteerd worden in het boek Openbaring.

Wij hebben hier een paar voorbeelden van gezien in het visioen van koning Nebukadnezar. In het tweede hoofdstuk van Daniël onthulde God de interpretatie van de droom aan Daniël.

Ieder deel van het beeld stond voor een rijk.

Een ander voorbeeld van een interpretatie van de Bijbel door de Bijbel staat in Openbaring 12. In dit visioen zag Johannes een rode draak die een derde deel van de sterren van de hemel meesleepte. Wie is die rode draak? En wie of wat zijn de sterren?

De draak wordt duidelijk in hetzelfde hoofdstuk geïdentificeerd. Lees vers 9: „En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt.” De draak wordt geïdentificeerd als Satan, de Duivel. (Natuurlijk geloven veel mensen niet dat hij tegenwoordig nog bestaat — of zij denken dat hij de bewaarder van de hel is.) Vermomd als slang bedroeg hij Eva en verleidde hij Adam om te zondigen in de hof van Eden. Deze zelfde duivel is sinds die tijd altijd blijven bestaan als de god van deze wereld (2 Kor. 4:4).

Maar wat zijn de sterren? Hier is een goed voorbeeld van een interpretatie van de Bijbel door de Bijbel, gegeven in hetzelfde boek, maar verscheidene hoofdstukken er vandaan. Sla Openbaring 1:20 op: „... de zeven sterren zijn de ENGELEN der zeven gemeenten.” Hier worden sterren gebruikt als symbool voor engelen. De zeven sterren zijn duidelijk niet dezelfde engelen die gesymboliseerd worden door de sterren die Satan met zich meesleepte in zijn opstand tegen God — maar wij zien hier het bijbelse principe dat sterren gebruikt kunnen worden als symbool voor engelen. De sterren van Openbaring 12:4 staan ongetwijfeld voor het derde deel van de engelen dat tegen God in opstand kwam vóór de tijd dat God de eerste mensen, Adam en Eva, schiep. Dat fascinerende verhaal is al vaak in *De ECHTE WAARHEID* verteld. U kunt er verder over lezen in Ezechiël 28:11-16 en Jesaja 14:12-15.

Veel profetieën zijn tweeledig

Een ander belangrijk principe in het begrijpen van de profetieën is de TWEELIEDIGHEID van de profetieën. In 1 Korinthe 15:45 wordt Christus de laatste (tweede) Adam genoemd. De eerste Adam was de eerste sterfelijke mens die met God sprak. Later zondigde hij, en legde zo de doodstraf op aan de mensheid. De tweede Adam, Jezus Christus, kwam en onderging de

straf voor de zonde. Zo werd het mogelijk voor de mens om vergeven te worden, en om geboren te worden in het gezin van God.

In hetzelfde vijftiende hoofdstuk wordt een ander principe van tweeledigheid onthuld; sterfelijke mensen kunnen opnieuw geboren worden, tot onsterfelijke geestelijke wezens worden gemaakt door de opstanding uit de dood.

In profetisch opzicht is dit tweeledigheidsprincipe zeer belangrijk. Vele van de profetieën die God aan de profeten van de Oudheid openbaarde, gingen in die tijd gedeeltelijk in vervulling. Toen Jesaja of Amos hun voorspellingen deden voor het oude Huis Israël, vonden sommige van die gebeurtenissen in de oorspronkelijke slavernij plaats. Toen Jeremia de toekomst voorspelde van het Huis Juda, gingen veel van zijn voorspellingen in zijn eigen tijd in vervulling. Sommige van de gebeurtenissen die in het boek Daniël geprofeteerd worden vonden plaats in de dagen van Babylonië, Perzië en Griekenland, tot aan de tijd van Antiochus Epiphanes in 167-164 v.Chr. Maar deze profetieën gingen slechts gedeeltelijk in vervulling of waren typerende voorlopers van de vervullingen van verder in de toekomst gelegen tijden.

Keer op keer voorspelden de profeten gebeurtenissen die zouden leiden naar de vestiging van de regering van God op aarde. De profeten schetsten de zonden van de volken van het oude Israël en Juda en zeiden tegen de mensen dat zij gestraft zouden worden. En die straf kwam inderdaad en zal ook over hun hedendaagse afstammelingen komen. Maar het Koninkrijk van God werd niet gevestigd in hun tijd — en is nog steeds niet gevestigd. Deze profetieën vertellen ook van de zonden van de hedendaagse mensen en van de daaruit voortvloeiende gebeurtenissen in de eindtijd, die zullen leiden tot de wederkomst van Christus en de vestiging van Gods regering op aarde.

Het brandpunt van de profetieën

Bijna alle profetieën hebben direct of indirect betrekking op de vestiging van de regering van God op de aarde — de komst van de Messias — de wederkomst van Christus. Wij lezen in Daniël 2:44: „Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een

koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan.” En in Zacharia 14:4: „Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts. . . .” En in vers 9: „En de Here zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Here de enige zijn, en zijn naam de enige.”

De komst van de Messias en de vestiging van Gods regering worden levendig beschreven in Openbaring 19:11: „En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid.”

Deze profetieën tonen allemaal aan dat er een laatste strijd geleverd zal worden. De wereld zal Jezus Christus niet met open armen ontvangen. In werkelijkheid zal een groot deel van de wereld zo misleid zijn dat het gelooft dat de terugkeer van Jezus Christus een invasie uit het heelal is of zelfs de verschijning van de antichrist. De volkeren zullen hun krachten verzamelen in de vallei Meggido in Palestina. Daarom wordt die laatste grote slag gewoonlijk de slag van Armageddon genoemd (Openb. 16:16 en Openb. 19:19).

Deze korte en laatste strijd zal eindelijk de oorlog zijn die aan alle oorlogen een einde maakt.

De Bijbel noemt niet de exacte dag, maand of het jaartal van deze laatste gebeurtenissen. Maar de gebeurtenissen zelf zijn opgetekend en verborgen in de profetieën van de Bijbel tot aan onze tijd. Wij leven nu in een tijd waarin wij beter op de wereldgebeurtenissen moeten letten dan ooit tevoren. Jezus zei: „Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen” (Lukas 21:36).

Wij hebben slechts de oppervlakte beroerd van het begrip van de profetieën. Maar deze sleutels verschaffen een beginpunt — een referentiekader waarbinnen een studie van de bijbelse profetieën kan worden opgebouwd. Als die dagen naderen, zullen tientallen profetieën vervuld worden, de een na de ander. Zorg er voor dat u de Bijbel bestudeert en op het wereldnieuws let, zodat u de tijden waarin u leeft kunt begrijpen. □

DE ECHTE WAARHEID

Niet zomaar een tijdschrift!

Clayton Steep

Problemen? De mensheid telt er vele. En maar weinig mensen hoeft men daaraan te herinneren. In welk opzicht is *De ECHTE WAARHEID* dan anders? Door de oorzaken aan te wijzen — en de oplossingen voor deze verwarde wereld aan te dragen.

Wilt u meer weten over een crisis of over een tragedie op het wereldtoneel? Wenst u een beschrijving van de problemen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd? Tientallen nieuwsweekbladen en andere tijdschriften staan klaar om u van alle bijzonderheden te voorzien. Omvangrijke, alle kritieke zones van de wereld bestrijkende netwerken van correspondenten zorgen voor een nimmer aflatende stroom van bijzonderheden over de conflicten en problemen die de wereld van onze dagen teisteren.

Waarom bestaat er dan behoefte aan de unieke bijdrage die het tijdschrift *De ECHTE WAARHEID* aan de belichting van het wereldgebeuren levert?

Anders dan andere

Wanneer *De ECHTE WAARHEID* alleen maar herhaalde wat zoveel andere tijdschriften over de problemen van de mensheid berichten, zou het voor *De ECHTE WAARHEID* tenslotte misschien beter zijn, een ander formaat te kiezen en zich aan een plezieriger thema te wijden...

Maar *De ECHTE WAARHEID* heeft een geheel ander karakter dan welke andere publikatie ook! Het is een uniek tijdschrift, dat verder gaat dan alleen maar te verslaan *wat* er in de wereld

gebeurt. Dit blad legt u uit *waarom* het allemaal gebeurt. En het geeft de *oplossingen* aan.

Het verschaft de lezer de dimensie die aan de verslaggeving en de commentaren van andere tijdschriften ontbreekt. Het geeft de oplossingen aan voor de kwalen van de mensheid, en maakt duidelijk hoe die oplossingen nu — en op den duur zeker — effect zullen sorteren.

En die oplossingen komen niet alleen maar „uit zeer betrouwbare bron”. Zij stammen uit *de enige*, volstrekt onverdachte bron: God de Schepper zelf, door middel van de geschriften die Hij heeft geïnspireerd. Die geschriften zijn voor ons bewaard gebleven en staan collectief bekend als de Bijbel!

Vere van een stoffige verzameling volksverhalen en stokoude overpeinzingen te zijn, is de Bijbel even bij de tijd als het nieuws van morgen. In feite heeft de Bijbel zelfs de primeur van dat nieuws van morgen. Want een derde van de Bijbel bestaat uit profetieën waarin de loop van de geschiedenis van de mensheid wordt voorzgd.

Daar de stafleden van *De ECHTE WAARHEID* in de bevoorrechte positie verkeren deze profetieën te begrijpen, kunnen zij het nieuwsgebeuren in het juiste perspectief belichten. Zullen de problemen van de mensheid ooit worden opgelost? Zo ja, hoe dan? En wanneer? Men hoeft niet lang naar de antwoorden te zoeken. De Bijbel openbaart ze. En *De ECHTE WAARHEID* verspreidt ze.

Afgezien van dit profetische element onthult de Bijbel ook de wetten van een succesvol, overvloedig en gelukkig leven. Alle problemen en conflicten op aarde ontstaan door het overtreden van deze, door God ingestelde, wetten. Wanneer een artikel in *De ECHTE WAARHEID* een bepaald probleem behandelt, doet het dat altijd in het licht van de onveranderlijke wetten die het universum regeren.

De onfortuinlijke gebeurtenissen en hartbrekende calamiteiten die het slechte nieuws van onze tijd uitmaken, gebeuren niet zomaar. Ze worden veroorzaakt. Ze zouden vermeden kunnen worden.

De ECHTE WAARHEID toont hoe. Het is van het allergrootste belang zich dat te realiseren.

Oplossingen over het hoofd gezien

Men hoeft niet veel nummers van *De ECHTE WAARHEID* te lezen om een steeds terugkerend thema op te merken: naderende tussenkomst van God in de zaken van de wereld. De door de mensen bedachte regeringsstelsels zullen worden vervangen door de regering van God, aan het hoofd waarvan de teruggekeerde Jezus Christus zal staan. De meeste artikelen in dit tijdschrift refereren aan die grootse gebeurtenis en brengen haar in verband met het uiteindelijke antwoord op de behandelde problemen, van welke aard die ook mogen zijn.

Sommige mensen concluderen dat volgens ons de oplossingen voor de kwalen van de wereld niet beschikbaar zullen zijn voordat Jezus terugkeert en

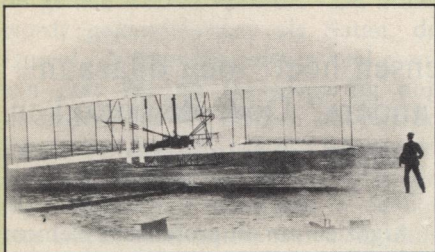
Successen...

Problemen die de mensheid wel en niet kan oplossen!

OPMERKELIJKE TECHNOLOGISCHE PRESTATIES VAN DE TWINTIGSTE EEUW

1900 — Paul Heroult maakt staal door middel van een elektrische vlam-boogoven.

1903 — Op 17 december maken de gebroeders Wright in Kitty Hawk (North Carolina) een vlucht van 59 seconden met een motorvliegtuig.

Met Orville Wright aan de stuurknuppel wordt de eerste motorvlucht gemaakt.

1905 — Albert Einstein ontwikkelt zijn „Speciale Relativiteitstheorie”, belichaamd in de vergelijking $E=MC^2$

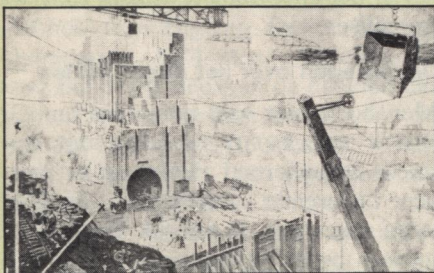
1907 — Louis en Auguste Lumière ontsluiten met hun autochromprocédé de kleurenfotografie voor het grote publiek.

1911 — De Duitse geleerde P. Monnartz patenteert roestvrij staal.

1913 — Een unieke glijdende sluiting, die weldra bekendheid zal krijgen als ritsluiting, wordt gepatenteerd.

1914 — Opening van het Panamakanaal.

1926 — In zijn Londense laboratorium demonstreert de Schotse uitvinder

Constructie van een der sluisen in het Panamakanaal

John Logie Baird voor het eerst televisie.

1927 — Charles Lindbergh maakt de eerste non-stop solovlucht van New York naar Parijs over de Atlantische Oceaan.

1928 — John Logie Baird vindt de videoschijf uit — die pas 50 jaar later populariteit zal verwerven.

Alexander Fleming ontdekt dat de schimmel *Penicillium Notatum* tal van voor de mens schadelijke bacteriën

doodt.

1929 — Eerste kleurentelevisie-overdracht tussen Washington, D.C., en New York.

1930 — De eerste bandrecorders voor gemagnetiseerd plasticband in Duitsland op de markt gebracht.

W.J. Kroll uit Luxemburg begint zijn research naar het metaal titaan, dat onze huidige supersnelle vliegtuigen en de ruimtevaart heeft mogelijk gemaakt.

De Brit Frank Whittle patenteert zijn gasturbinestraalmotor.

1931 — In New York wordt het Empire State Building voltooid. Het is 380,4 meter hoog.

In oktober beginnen in Moskou de eerste geregelde televisieuitzendingen. Op 28 december begint het station W6XAO regelmatige tv-uitzendingen aan de Amerikaanse Westkust.

1933 — De Amerikaanse onderzoeker Edwin Armstrong perfectioneert de frekwentie-modulatie (FM radio).

De Amerikaanse radiotechnicus Karl Jansky legt de grondslag voor de radio-astronomie.

1937 — Chester Carlson demonstreert het eerste fotocopieerapparaat.

1938 — Met gebruikmaking van sneldrogende inkt vindt de Hongaar Lazlo Biro de ball-point uit.

De Duitse natuurkundige Otto Hahn splijt uraniumatomen om een reactie te produceren die kernsplijting wordt genoemd.

1939 — Het straaltijdperk begint met de vlucht van een Duitse Heinkel 178.

1943 — In Oak Ridge (Tennessee) wordt de eerste operationele kernreactor gebouwd.

1946 — J. Presper Eckert en John W. Mauchly van de universiteit van Pennsylvania vinden de eerste geheel elektronische digitale computer uit.

1947 — In Amerika komt de eerste microgolfoven in de handel.

1948 — In de Verenigde Staten wordt in de Bell-laboratoria de eerste transistor ontwikkeld.

1952 — Een Japanse maatschappij — Sony — brengt de eerste transistorzakradio in de handel.

1954 — Texas Instruments vindt de siliciumtransistor uit.

1956 — Het Amerikaanse bedrijf Burroughs ontwikkelt de eerste schrijfbureaucomputer.

Alexander Poniatoff demonstreert

zijn videorecorder die een beeld produceert dat bijna niet te onderscheiden is van rechtstreekse televisie.

1957 — Eerste Spoetnik gelanceerd met een Sovjetrussische SS-6 raket.

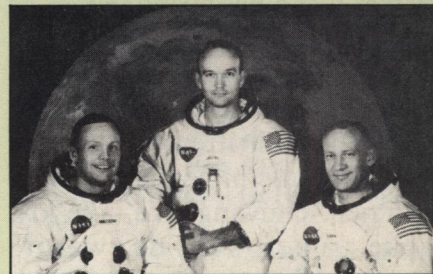
1961 — Sovjet-kosmonaut Joeri Gagarin: de eerste mens in de ruimte.

De eerste lichtgevende diode (LED) uitgevonden door Nick Holonyak Jr. uit de Verenigde Staten. Begin van de revolutie van de zakrekenmachine.

1962 — Met de lancering van Telstar door de Verenigde Staten begint het tijdperk van de transatlantische televisie.

1963 — Philips Nederland introduceert de compact cassetteband.

1967 — In de Republiek Zuid-Afrika verricht dr. Christiaan Barnard de eerste harttransplantatie.

V.l.n.r. Neil Armstrong, Michael Collins en Edwin Aldrin, de bemanning van de Apollo 11.

1968 — Apollo-8 maakt een succesvolle vlucht om de maan en weer terug naar de aarde.

1969 — Neil Armstrong van de Apollo-11 zet als eerste mens voet op de maan.

1971 — Intel (Californië) introduceert de eerste microprocessor computerchip.

1976 — Het ruimteschip Viking I maakt een geslaagde landing op Mars.

1977 — Japanse autofabrikanten nemen meer dan 7000 robots in gebruik.

1978 — In Oldham (Engeland) wordt Louise Brown geboren als de eerste „reageerbuisbaby”.

1981 — Frankrijks TGV („Train à Grande Vitesse”) verovert met een snelheid van 380 km per uur het wereldsnelheidsrecord op de Japanse „kogeltrein”.

De ruimtependel („space shuttle”) Columbia luidt een nieuw tijdperk in de ruimtetechnologie in.

1982 — De tandarts Barney Clark ontvangt in het medisch centrum van de universiteit van Utah als eerste een permanent kunsthart.

en fiasco's

GROTE TRAGEDIES VAN DE TWINTIGSTE EEUW

DATA en GESCHATTE CONFLICTEN AANTAL DODEN

1900-1901	
Boxeropstand in China	1.000
1904-1905	
Russisch-Japanse Oorlog	130.000
1912-1913	
Balkanoorlogen	140.000
1914-1918	
Eerste Wereldoorlog	8.545.800
1917-1920	
Russische Burgeroorlog (inclusief de bolsjewistische revolutie)	100.000
1936-1939	
Spaanse Burgeroorlog	611.000
1939-1945	
Tweede Wereldoorlog	55.000.000
1945-1954	
1e Indochina-oorlog	100.000
1948-1962	
„La Violencia” — een periode van onrust in Columbia	200.000
1950-1953	
Koreaanse Oorlog	1.893.100
1964-1973	
Periode van Amerikaanse interventie in Vietnam	546.000

Totaal 67.266.900

Noot: Het totale aantal doden in bovenvermelde conflicten staat gelijk aan de gezamenlijke bevolking van Finland, IJsland, Ierland, Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk.

Bronnen: *Encyclopaedia Britannica* en *Darkest Hours* door J.R. Nash.

Boxeropstand — Amerikaanse mariniers nemen deel aan de verdediging van de muur van Peking tijdens de Chinese poging de buitenlandse exploitatie te beëindigen.

Demonstraties door arbeiders, hier in Petrograd, wakkerden het vuur van de Russische Revolutie aan.

Eerste Wereldoorlog — Uitgeputte Franse militairen in de slag bij Verdun. Alleen al in deze ene veldtocht vielen meer dan 675.000 doden aan beide zijden.

Tweede Wereldoorlog — 1940. Duitse troepen trekken Parijs binnen. De daaropvolgende rust was slechts de stilte voor de storm.

alle dingen rechtzet.

Maar dat is niet zo!

De antwoorden op de problemen van de mensheid zijn er nu al! Ze waren er al vanaf het begin! De Bijbel vermeldt de door God geopenbaarde wetten met behulp waarvan de problemen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd, kunnen worden geëlimineerd. Deze wetten *werken* — als ze worden toegepast. Er bestaan verbazingwekkende voorbeelden van personen of groepen die onbewust, dan wel bewust, wetten van deze aard hebben toegepast, en die rijkelijk werden beloond. Helaas zijn dergelijke voorbeelden maar al te zeldzaam. De door God voorgeschreven wetten werden voor het grootste deel niet toegepast. Ze werden in de wind geslagen, en soms bewust tegengewerkt.

U denkt misschien dat mensen in „verlichte” samenlevingen niet op zo'n manier met de waarheid zouden omspringen? U hoeft maar één voorbeeld te nemen. Dat is bijvoorbeeld het lijden dat door roken wordt veroorzaakt. In welk beschaafd land men ook rondkijkt, men zal moeite hebben er iemand te vinden die bij de kweek, de produktie of het roken van tabak is betrokken, en die zich *niet* bewust is van de harde bewijzen, die aantonen dat roken schadelijk kan zijn voor de gezondheid. Maar is het feit dat men zich dit realiseert, op zichzelf voldoende om de toename van door roken veroorzaakte ziekten tot staan te brengen? Nee. Men blijft rustig tabaksprodukten fabriceren, verkopen en gebruiken. Dezelfde regeringen die via de ene overheidsinstantie tegen de gevaren van het roken waarschuwen, subsidiëren vaak met geld van de belastingbetaler de produktie van tabak. De tol in de vorm van verwoeste gezondheid blijft stijgen.

Wanneer Jezus op aarde terugkeert, zal Hij geen tot dusverre onbekende oorzaak van door tabak uitgelokte ziekten behoeven te openbaren. Want de oorzaken kennen wij al. Ook de remedie is reeds bekend: stoppen met datgene dat de problemen veroorzaakt.

Wat tot nu toe ontbroken heeft is een goddelijk gezag dat zo'n remedie dwingend aan de volkeren kan *opleggen*. Hetzelfde kan worden gezegd van talloze andere problemen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd. Maar ieder individueel mens die zich nu reeds aan die goddelijke autoriteit wil onderwerpen, kan dat zonder meer

de ECHTE WAARHEID

DOELSTELLINGEN

De Echte Waarheid wordt in het algemeen belang gepubliceerd, en behandelt zaken die betrekking hebben op maatschappij, gezin en milieu. Het bevat artikelen over het internationale nieuws, politiek, filosofie, religie en opvoeding, in het bijzonder waar deze verband houden met de kwaliteit van het leven.

Het tijdschrift is geen politieke publikatie en wordt niet gesteund door enige politieke partij of belangengroepering.

De publikatierechten van dit tijdschrift behoren toe aan de Worldwide Church of God, en het doel van *De Echte Waarheid* als informatief en educatief medium is de wereldgebeurtenissen in het juiste perspectief te plaatsen en het besef te doen toenemen van de ernst van de tijden waarin wij leven. Er wordt directe nadruk gelegd op de waarden van de christelijke moraal en de maatschappelijke gevolgen van de toenemende verwerping van deze waarden. Bij gelegenheid wordt echter ook aandacht geschonken aan afwijkende opvattingen teneinde de verschillende aspecten van controversiële kwesties te belichten.

De Echte Waarheid kent geen abonnementsprijs. Het wordt geheel bekostigd door vrijwillige bijdragen van lezers die overtuigd zijn van de waarde ervan en die het van belang achten dat *De Echte Waarheid* gratis ter beschikking wordt gesteld aan een toenemend aantal lezers. Uw bijdragen zijn welkom en worden dankbaar aanvaard.

In een wereld die voortdurend geconfronteerd wordt met problemen en crises, tracht *De Echte Waarheid* redenen te geven voor het *slechte nieuws* en antwoorden op de dilemma's van het leven die, in praktijk gebracht, *goed nieuws* en goede resultaten kunnen brengen.

Het behoort tevens tot de gedragslijn van dit tijdschrift om de alternatieven te overwegen als de juiste oplossingen niet worden toegepast. In één lijn hiermee geven wij uiting aan het geloof dat, indien de mensheid in gebreke blijft om de definitieve ramp af te wenden, er een goddelijk plan nodig zal zijn om deze aarde te redden en een nieuwe orde te vestigen waarin alle levende wezens in staat zullen zijn om blijvende vrede, geluk, veiligheid en welvaart te genieten.

doen — door het roken op te geven, om niet te spreken van allerlei andere kwaden waaraan hij of zij zich tot nu toe placht te bezondigen.

De aard van de wereldproblemen

Aan de ene kant hebben de mensen ongelooflijke technologische wonderen tot stand gebracht die het leven voor iedereen gemakkelijker en bevredigender kunnen maken. Aan de andere kant bedreigen sommige van deze zelfde technologische vorderingen ieders bestaan.

Waarom bevindt de wereld zich in zo'n hachelijke situatie?

De ECHTE WAARHEID wijst bij het bespreken van de problemen waarmee de wereld worstelt, voortdurend op de oplossingen. Het fundamentele probleem schuilt in de menselijke natuur. Het kwaad dat de mensen aanrichten doen zij onder de invloed en de heerschappij van wat hun natuur is geworden.

Maar dat neemt niet weg dat slechts zeer weinigen de ware *aard* van de menselijke natuur hebben onderkend. Het tijdschrift *De ECHTE WAARHEID* heeft de grondtrekken van de menselijke natuur gedefinieerd in de eenvoudige termen van „nemen” tegenover „geven”. „Nemen” is de weg van de menselijke natuur. Deze manifesteert zich in hebzucht, zelfzucht, het verlangen om voor zichzelf te nemen in plaats van aan anderen te geven.

In 2 Timotheüs 3:2-5 geeft de Bijbel een opsomming van de in het oog lopende kenmerken van deze moderne tijd. En hij geeft de oplossingen aan. Hij spreekt zich uit over kwaden zoals misdaad, de voorbereiding tot, en het voeren van oorlog, oneerlijke zakenpraktijken, ongehoorzame kinderen, de ineenstorting van het gezin, seksuele onzedelijkheid, het waanzinnig opgevoerde verlangen naar plezier en zinsgenot, geestesziekten, economische spanningen, geestelijke verwarring.

De inleidende woorden van deze bijbeltekst vormen de basis van alles: „Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn . . .”

Een andere bijbelpassage drukt in één woord de onderliggende oorzaak van de kwalen van deze wereld uit: zij spreekt van „het verderf, dat door de *begeerte* in de wereld heerst” (2 Petr. 1:4) — dat wil zeggen, door hebzucht en inheligheid ten koste van anderen.

„Waarom zijn er oorlogen en conflicten?” vraagt de Bijbel. Omdat er

zelfzucht is in de menselijke natuur, antwoordt hij (Jak. 4:1-3). Maar de Bijbel onthult dat de menselijke natuur ervan afgebracht kan worden slechts zichzelf te dienen ten koste van het lijden van anderen, en dat men kan leren zijn naaste en zelfs zijn vijanden lief te hebben.

Kunt u zich voorstellen hoe deze wereld er uit zou zien wanneer de mensen meer tijd en inspanning zouden besteden aan geven dan aan nemen? En hoe zou het zijn wanneer volkeren in plaats van te dreigen elkaar de lucht in te blazen, ernstig zouden proberen elkaar te helpen? Wanneer afzonderlijke personen en volkeren overeenkomstig de aanwijzingen van Gods wetten, het belang van anderen voorop zouden stellen, dan zou er op de hele wereld vrede uitbreken.

Het is de menselijke natuur die verandering behoeft. Wij zouden op dit moment allen van voorspoed en geluk kunnen genieten.

Dat is de reden waarom *De ECHTE WAARHEID* zich met de problemen van de wereld bezighoudt — en zich bezig *moet* houden. Het dient de oorzaken en de oplossingen van deze problemen te verkondigen.

Natuurlijk zouden wij graag zien dat iedereen nu naar de aldus verkregen kennis zou handelen. Maar hoe dan ook, wij voelen ons verantwoordelijk deze kennis te publiceren. Geen enkel massaal verspreid tijdschrift ter wereld maakt er zelfs maar aanspraak op de rol te vervullen die wordt vervuld door het tijdschrift dat u op het ogenblik in uw handen houdt!

De missie van *De ECHTE WAARHEID* in zijn bemoeienissen met de verpletterende problemen van de wereld is dan ook tweeledig: 1) het aankondigen van het goede nieuws van de wereld van morgen, waarin de regering van God onder Jezus Christus de oplossingen van de problemen van de wereld zal opleggen; 2) bekendmaken hoe zij die daartoe bereid zijn, zelfs nu hun menselijke natuur en de daardoor veroorzaakte problemen kunnen overwinnen, door zich aan God over te geven en zijn heilige Geest te ontvangen.

Maar wat is de werkelijke macht achter de menselijke natuur die overwonnen moet worden? U zult verbaasd staan over het antwoord! Verzeker u daarom van een exemplaar van ons nieuwe boekje *Heeft God de menselijke natuur geschapen?* □

Een vaak over het hoofd geziene manier om vrede te verzekeren

Norman L. Shoaf

Het ontwikkelen van goede emotionele gewoonten kan ons helpen veel beter met anderen op te schieten. Maar hoe kunnen wij goede gewoonten aanleren?

OP ELK LEVENSTERREIN worden naar het schijnt de betrekkingen tussen mensen ernstig bedreigd!

Man en vrouw vinden het maar al te vaak moeilijk om het goed met elkaar te vinden.

Ouders en kinderen schijnen als regel het vermogen te missen om met elkaar op te schieten, en zo nemen generatiekloven en jeugdcriminaliteit de plaats in van een hecht familieverband en van een behoorlijke kinderopvoeding.

Werknemers en chefs staan zelden op vriendschappelijke voet, en dus hebben ondernemingen te lijden onder kleingeestige plagerijen, onplezierige arbeidscondities, arbeidsonrust en stakingen.

De problemen zijn er niet alleen op het persoonlijke vlak, maar op wereldschaal. Naties zijn niet anders dan groepen mensen, en dus kunnen ook naties het niet met elkaar vinden! Gevolg? De huidige internationale wrijvingen en misverstanden waardoor de wereld met nucleaire vernietiging wordt bedreigd!

En toch heeft de mensheid in de twintigste eeuw een zo verbazingwekkende vooruitgang geboekt op het gebied van natuurwetenschap, techno-

WARREN WATSON/MICHAEL MILES—PT

aan de levensomstandigheden of aan pech.

Vraag u eens af hoe u zou reageren wanneer uw baas u een berisping zou geven voor een fout die door een ander gemaakt was? Zou u ontploffen, en hem eens even de waarheid vertellen? Zou u de kritiek accepteren, ook al verdiende u die niet — om van dat moment af een persoonlijke wrok tegen uw chef te blijven koesteren? Zou u op het werk niets zeggen, maar bij thuiskomst uw opgekropte woede koelen op uw vrouw? Of zou u

wachten tot u en de baas beiden voldoende gekalmeerd waren, om vervolgens door een gesprek of op een andere manier een oplossing voor het probleem proberen te vinden?

Als u een vrouw bent, veronderstel dan eens dat uw man aanmerking maakt op de manier waarop u uw huishouding voert. Zou u dan helemaal van streek zijn en in de put raken? Zou u lachen, uw schouders ophalen en de kritiek niet au serieux nemen? Zou u in snikken uitbarsten wanneer u alleen bent? Of zou u ernstig op de kritiek ingaan, en uw man vragen waarom hij er zo over denkt?

Emotionele onvolwassenheid

Waarom reageren wij op elkaar zoals wij dat doen? Hoevelen van ons hebben er ooit bewust bij stilgestaan waarom wij bepaalde dingen doen?

Veel van de problemen die zich tegenwoordig tussen mensen voordoen, worden veroorzaakt door onbeheerste emoties, onnadenkendheid en verkeerd gerichte gevoelens — kortom door emotionele onvolwassenheid. Maar diezelfde emotionele onrijpheid wordt veelal als oorzaak van persoonlijke problemen over het hoofd gezien. In plaats daarvan wijten mensen hun moeilijkheden vaak aan *andere* mensen,

logie en industrie, dat ons hoofd er van omloopt.

Wachten tot u en de baas beiden voldoende gekalmeerd waren, om vervolgens door een gesprek of op een andere manier een oplossing voor het probleem proberen te vinden?

Waarom reageren wij op elkaar zoals wij dat doen? Hoevelen van ons hebben er ooit bewust bij stilgestaan waarom wij bepaalde dingen doen?

Het antwoord luidt dat wij niet stilstaan bij veel van de dingen die wij doen — waaronder ook veel emotionele reacties! Ons gedrag is tot een gewoonte geworden — dat wil zeggen dat wij er automatische, ondoordachte manieren van optreden op na houden, die vast verankerd liggen in de onbewuste delen van onze geest. Hoe wij emotioneel op diverse prikkels reageren — of wij onze zelfbeheersing bewaren, lachen, huilen, bedroefd zijn of kwaad worden en uit onze slof schieten — is evenzeer aan gewoonte onderhevig als roken, liegen, vloeken of te veel eten.

Ja, die tot een vast gedragspatroon geworden emotionele onrijpheid, of dat gebrek aan zelfbeheersing is tegenwoordig oorzaak van veel narigheid tussen de mensen.

Emotionele volwassenheid

Wat verstaan wij nu precies onder *emotionele volwassenheid*? Het onderwerp „emotie” wordt tegenwoordig in het bijzonder in de Westerse wereld veel besproken en bestudeerd, maar er heerst ook veel wanbegrip over.

De waarheid is dat slechts weinig mensen tot emotionele rijpheid, of volwassenheid, komen. Sommige mensen kroppen al hun emoties op en tonen naar buiten toe nooit enige hartstocht, verwarring of verlangen. Anderen daarentegen „dragen hun hart op de tong”, en zijn bij de minste of geringste aanleiding totaal overstuurd. Weer anderen schijnen hun emoties — verdriet, opwinding, woede — aan en uit te kunnen draaien als een radio.

Maar waar ligt het juiste midden? Wat is emotionele volwassenheid — wat is de juiste manier om met je emoties om te springen?

Emotionele volwassenheid betekent het uitoefenen van zelfbeheersing over de psyche — het bestanddeel van ons wezen dat ons zowel intellect als vrije morele keuze verschaft — dit in tegenstelling tot de dieren die alleen door hun instinct worden geleid.

Zoals de Bijbel zegt: „Een lankmoedig mens overtreft een held, wie zijn

Emotionele onvolwassenheid staat de menselijke natuur toe zich onbelemmerd te uiten, waarbij de dingen alleen gevoelsmatig worden benaderd, zodat de geest niet door weloverwogen redenering, maar door emoties wordt beheerst.

geest beheerst, hem die een stad inneemt” (Spr. 16:32). Deze karaktereigenschap — zijn geest te kunnen beheersen — vormt de grondslag van emotionele volwassenheid.

Emotionele onvolwassenheid staat de menselijke natuur toe zich onbelemmerd te uiten, waarbij de dingen alleen gevoelsmatig worden benaderd, zodat de geest niet door weloverwogen redenering, maar door emoties wordt beheerst.

De sociaalpsychologe Carol Tarvis zegt over onbeheerste emoties: „Een emotie die niet door sociale gedragsregels in bedwang wordt gehouden, is als een ei zonder schaal: een knoeiboel.”

Het niet beheersen van emoties — emotionele onvolwassenheid — begint al gauw tot een vaste gewoonte te worden.

Emoties als gewoonten

Een gewoonte is een aangeleerd gedragspatroon — een manier van optreden die tot routine is geworden.

Het menselijk brein is in staat gewoonten te vormen om zichzelf te bevrijden van de noodzaak zich bewust bezig te houden met vervelende, dagelijks terugkerende klusjes. Als wij

onze schoenveters vastbinden, lopen of kauwen, hoeven wij bij die handelingen niet na te denken. Door deze details aan gewoonte over te laten, kunnen onze hersenen zich concentreren op de meer uitdagende, ongewone en potentieel gevaarlijke prikkels die deel uitmaken van al die duizenden indrukken waarmee wij dagelijks gebombardeerd worden.

Hoe vaker wij dingen doen, of er op een bepaalde manier op reageren, hoe sterker de betrokken zenuwbanen zich in de hersenen en in het zenuwstelsel „uitslijpen”. Op die manier ontwikkelen zich gewoonten, en zo zetten deze zich stevig vast.

Wanneer een man bijvoorbeeld elke keer in woede ontsteekt wanneer zijn vrouw hem attent maakt op het een of andere huishoudelijk apparaat dat gerepareerd moet worden, zal hij de gewoonte ontwikkelen haar elke keer dat ze iets tegen

hem zegt, af te snauwen. Een dergelijke armzalige emotionele reactie is bepaald niet bevorderlijk voor een harmonieuze relatie.

Een ouder die elke keer als een kind huilt, bijna op zijn hoofd gaat staan om het maar tot bedaren te brengen, leert het kind in feite hoe het anderen naar zijn hand kan zetten door zijn emoties te misbruiken. Ook kan het zijn dat een kind met een dergelijke ouder gaat geloven dat elk vertoon van emoties verkeerd is. Het kan dan gebeuren dat het zijn gevoelens gaat opkroppen om later in zijn leven in een wandelende tijdbom te veranderen.

Uit dit alles volgt dat wij onze emoties moeten leren beheersen. En die verstandelijke zelfbeheersing dienen wij net zo lang in de praktijk te oefenen tot zij ons tot een gewoonte geworden is.

Een van de sterkste en potentieel gevaarlijkste emoties is bijvoorbeeld woede. Welnu: hoeveel moorden hebben zich niet in families afgespeeld doordat men er niet in slaagde zijn woede te beheersen?

In het licht van verrassend nieuw bewijsmateriaal dat door psychologische studies werd verkregen, woedt er

op het ogenblik een debat over de vraag of het beter is woede af te reageren door haar gewoon de vrije loop te laten, dan wel door haar in verschillende richtingen te kanaliseren. Laten wij die woede daarom eens als voorbeeld nemen van wat wij met emotionele volwassenheid bedoelen.

Woede: luchten of voorkomen?

De traditionele opvatting in de psychiatrie is dat woede moet worden gelucht, dat wil zeggen dat wij „stoom moeten afblazen” om te voorkomen dat de emotionele spanningen te hoog oplopen en wij aan „stress” of andere gezondheidsproblemen gaan lijden. Men gaat er daarbij vanuit dat onderdrukte vijandige gevoelens ongezond zijn, en dat men die vijandschap „uit zijn botten kan werken” door erop los te slaan, door iets te vernielen of door met iets te smijten.

Deze theorie wordt echter door nieuwe onderzoeken en experimentele bewijzen aangevochten. De sociaalpsychologe Carol Tarvis verzekert ons in haar nieuwe boek *Anger: The Misunderstood Emotion* dat het niet de onderdrukte of op andere wijze onder controle gebrachte woede is die stress veroorzaakt en gemakkelijk nieuwe conflicten kan uitlokken, maar dat dat juist gebeurt door de woede die men de vrije teugel laat.

„De mensen die het meest geneigd zijn hun woede te luchten,” aldus dr. Tarvis, „worden niet kalmer, maar voortdurend nijziger. Ik constateer erg veel gekwetste gevoelens bij hen die die woede-uitbarstingen van anderen over zich heen moeten laten komen. En ik kan de diverse stadia van zo'n huwelijkswist waarbij de partners 'hun opgekropte gevoelens luchten', nauwkeurig voorspellen. Eerst is er het snel verergerend meningsverschil, dan komen de woede-uitbarstingen, geschreeuwde verwijten, gegil en huilen, culminerend in het toppunt van drift (soms gepaard gaande met lichamelijk geweld), en eindigend met uitputting, knorrige excuses of alleen maar knorrigheid. De volgende dag of de

Emotionele volwassenheid
betekent het uitoefenen
van zelfbeheersing over de
psyche — het bestanddeel
van ons wezen
dat ons zowel intellect
als vrije morele keuze
verschafft.

G. A. BELLOCHE JR. / L. GREG SMITH—PT

volgende week herhaalt zich de hele cyclus. Wat is er in dit alles nu zo 'bevrijdend'? Dat gegil en geschreeuw? Het gesmijt met een bloempot? Doet een van deze handelingen de woede vervliegen? Brengt zij de boze huwelijkspartner tot kalmte? Ik geloof er niets van.”

Dr. Tarvis vervolgt met aan te tonen dat woede en stress niet noodzakelijkerwijs verband met elkaar houden. Mensen die op een volwassener manier met hun boosheid omspringen, zijn misschien gezonder dan zij die de theorie van het „stoom afblazen” aanhangen.

Nadenken over een situatie die je boosheid opwekt, om zodoende tot een redelijk, doeltreffend en kalm antwoord te komen en daarnaar te handelen, is veel effectiever dan het tot een emotionele uitbarsting te laten komen, je bloeddruk omhoog te laten schieten en de spanningen tussen jezelf en wie er nog meer bij de woordenwisseling betrokken is, te laten oplopen.

Nog eens nadenken over een provocatie en dan tot weloverwogen handelen overgaan, is een volwassener wijze van reageren.

Deze conclusie lijkt sterk op het

advies dat in het bijbelboek Spreuken wordt gegeven:

„De lankmoedige is groot van verstand, maar wie kort-aangebonden is, hoopt dwaasheid op” (Spr. 14:29).

„Een opvliegend mens verwerkt twist, maar een lankmoedige doet de strijd bedaren” (Spr. 15:18).

„Een zacht antwoord keert de grimmigheid af, maar een krenkend woord wekt de toorn op” (Spr. 15:1).

De Bijbel biedt veel goede raad voor de opbouw van succesvolle menselijke relaties. Speciaal het boek Spreuken bevat veel bruikbare informatie over zelfbeheersing, en veel daarvan heeft betrekking op emotionele volwassenheid. De spreuken slaan op alledaagse situaties en zijn gemakkelijk te begrijpen, speciaal als u een moderne vertaling leest. U zult misschien perplex staan over de wijsheden die u erin zult aantreffen.

Opdat niemand ons verkeerd begrijpe: wij beweren volstrekt niet dat men nooit uitdrukking mag geven aan zijn woede. God schiep onze emoties, en ze hebben stuk voor stuk hun bedoeling.

De Bijbel toont dat er momenten zijn waarop men „gerechtvaardigde verontwaardiging” mag tonen. Zelfs Jezus was af en toe boos, en niet zonder reden.

Maar het soort kwaadheid dat Jezus uitte — het soort waaraan wij uiting mogen geven — is niet zelfzuchtig, deprimerend, gebedgd, haatdragend of heftig jegens andere mensen. Gerechtvaardigde verontwaardiging zoekt onrecht te herstellen. Zij voelt zich pijnlijk getroffen door de tragedies die door de zonde in deze wereld veroorzaakt worden. Zij heeft een wanhopig verlangen naar het goede en omvat zowel de liefde voor God als voor de medemens. Zij is nooit destructief, maar opbouwend.

Nodig: zelfbeheersing

Willen onze emotionele reacties bij andere mensen op de juiste wijze aanslaan, dan dienen wij er een gewoonte van te maken volwassen te reageren. Goede emotionele gewoonten

kunnen evenals slechte aangeleerd worden, hoewel het moeite kan kosten met verkeerde gewoonten te breken nadat men ze jarenlang in praktijk heeft gebracht. Hier volgen enkele praktische wenken voor het vormen van goede gewoonten:

• *Denk na voordat u antwoord geeft.* Overweeg alle feiten. Als uw kind u telkens weer aan het hoofd zeurt hoe het iets bepaalds moet doen, bent u er dan werkelijk mee gebaat door woedend te worden, te gaan schreeuwen, het dan maar liever zelf te doen of tegen het kind te zeggen dat hij of zij een stommerd is? Natuurlijk niet.

Wanneer het kind echt z'n best doet u te begrijpen, dient u de dingen op een andere manier uit te leggen, ofwel u moet proberen er achter te komen met welk onderdeel van uw uitleg uw zoon of uw dochter moeite heeft, en hem of haar dat dan nauwkeurig uit te leggen. Geduld is een schone zaak.

Psychologe Tarvis legt uit hoe buschauffeurs die voortdurend aan provocerend optreden van passagiers blootgesteld zijn, geholpen worden hun prikkelbaarheid te overwinnen:

„De Newyorkse buschauffeurs... kunnen nu naar een film kijken die hun duidelijk maakt dat schijnbaar lastige passagiers in werkelijkheid aan verborgen gebreken kunnen lijden. Het herhaaldelijk stellen van dezelfde vraag ('Chauffeur, zijn we al bij de 83e straat?') kan op ernstige innerlijke onrust wijzen, die de passagier niet onder controle kan krijgen; schijnbare staat van dronkenschap kan in werkelijkheid 'cerebral palsy' zijn (een bewegingsstoornis als gevolg van hersenletsel); lichte epileptische aanvallen kunnen de indruk wekken of een passagier opzettelijk de aanwijzingen van de chauffeur negeert. 'Die film geeft je een heel andere kijk op de manier waarop je tot nu toe met je passagiers bent omgesprongen' zegt een buschauffeur uit de Newyorkse wijk Queens. 'Voordat ik deze film had gezien, reed ik een passagier die vijfmaal op het knopje drukte, als straf vijf blokken verder dan zijn bestemming. Maar nu zeg ik tegen mezelf, misschien is die persoon wel ziek.'"

Dat „eerst denken, dan doen" houdt natuurlijk wel in dat de situatie je dan ook volkomen duidelijk moet zijn. Met andere woorden: je dient op de werkelijke situatie te reageren, en niet op wat je *ten onrechte* voor de

werkelijke situatie houdt.

Misschien zit u te wachten tot iemand eindelijk een telefoontje van u beantwoordt, en wordt u met elke minuut die verstrijkt meer van uw stuk gebracht; u bent er immers van overtuigd dat de persoon in kwestie u gewoon laat barsten? Maar ho eens even! Misschien is de persoon in kwestie wel volmaakt onschuldig. Bent u er wel zeker van dat hij uw boodschap heeft doorgekregen, en dat hij weet dat hij u terug moet bellen?

Leer uzelf dus aan, wat minder impulsief te zijn, en trek geen overijde conclusies. Zoals Spreuken 18:13 zegt: „Wie antwoord geeft, voordat hij hoort, die is het tot dwaasheid en smaad."

• *Wees toleranter jegens anderen.* Vrijwel iedereen heeft zijn of haar zwakke punten en gebreken — u hebt er zelf misschien ook wel een paar. Gun andere mensen daarom het voorrecht van de twijfel, en negeer hun feilen zolang ze werkelijk hun best doen ze te overwinnen.

Tenslotte is het zo, dat God u zal oordelen naar de wijze waarop u anderen oordeelt. Jezus zei: „Indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven" (Matth. 6:15).

Daar komt nog bij dat wanneer u op een bepaalde, tot gewoonte geworden manier reageert op de ergernis die een ander u bezorgt, u in feite uw reacties door die ander laat bepalen. Maar waarom zou u zich uit uw tent laten lokken? Bewaar uw zelfbeheersing en laat u niet meeslepen door uw kwaadheid, wrevel of ongeduld. U — en niemand anders — dient uw reacties te bepalen. En zeker niet de een of andere verkeerde emotionele gewoonte.

• *Roep iemands hulp in.* Wanneer u een goede gewoonte probeert te ontwikkelen, of wanneer u met een slechte gewoonte probeert te breken, kunnen de steun en aanmoediging van anderen van onschatbare waarde zijn. Een geruststellend woord of een aanmoedigend knipoogje van een kameraad of een vriend in een bepaalde situatie die u goed onder controle gehouden hebt, kunnen een aansporing vormen om het in het vervolg nog beter te doen.

• *Oefen u in de goede reacties.* Bewaar uw kalmte, maar blijf geen wrok koesteren. Lach als iemand een goede mop vertelt, en bewijs iemand uw oprechte medeleven wanneer hij of zij een persoonlijke tragedie moet

verwerken. Zoals het gezegde luidt: oefening baart kunst. Als u maar vaak genoeg op de juiste wijze reageert, zal die goede gewoonte tot een vaste karaktertrek worden.

• *Vervang uw slechte gewoonten door goede.* Voor de meeste mensen zal het ontwikkelen van goede emotionele gewoonten in de eerste plaats vereisen dat zij met levenslange slechte gewoonten breken. Misschien zal het een zware worsteling zijn, maar de overwinning is niet buiten bereik. De enige manier om u blijvend van een slechte gewoonte te ontdoen, is haar door een goede te vervangen.

Om een voorbeeld te noemen: als u van een onhebbelijk iemand alleen maar tandenkarsend de ene provocatie na de andere blijft accepteren, is dat niet de goede manier om een goede emotionele gewoonte te ontwikkelen. Het enige dat u zult ontwikkelen is uw innerlijke razernij. U zult de betrokkene zelfs gaan haten, en tenslotte zult u waarschijnlijk iets doen dat u later zult berouwen, zoals onverwacht uit uw vel springen. Het is goed om aanstoot gevende dingen te leren negeren — maar tegelijkertijd dient u de situatie dan wel anders te leren zien, en/of de persoon in kwestie te verzoeken nog eens over zijn handelwijze na te denken. Ook zou u in de toekomst gelijksoortige situaties zoveel mogelijk uit de weg kunnen gaan.

• *Baseer uw reacties op Gods levenswijze van geven.* Op zijn eenvoudigst uitgedrukt heeft elk gebeuren in de ons omringende wereld — uiteengevallen gezinnen, oorlogen, economische problemen, slechte arbeidsverhoudingen, hongersnood, eenzaamheid — een oorzaak. Elk gevolg is het resultaat van een van de twee basishoudingen in het leven: de weg van *geven* of de weg van *nemen*.

Gods weg is de weg van *geven* — de weg van liefde, van anderen te helpen, te dienen, samen te werken, evenveel of meer aan anderen te denken als aan uzelf. Dit is de weg die alle goede resultaten oplevert die de mens zich maar kan wensen. Herinnert u zich Jezus' woorden? Hij zei: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen" (Hand. 20:35).

De weg van *nemen* — de weg die de meeste mensen in deze wereld volgen — leidt tot onenigheid, ongelukkigheid, conflicten, oorlogen en emotionele

(Zie verder pagina 20)

De ECHTE WAARHEID

NU BRENGT HET WESTEN AZIË DRUG- EN DRANKMISBRUIK

John Halford, in samenwerking met John Curry en Pedro Melendez Jr.

Alcohol is altijd een traditioneel onderdeel geweest van de Aziatische maatschappij. Toch heeft het alcoholisme in de meeste Aziatische landen niet de epidemische omvang aangenomen die wij in het Westen zien.

Er wordt voornamelijk gedronken bij de maaltijden, en tamelijk veel bij banketten, trouwerijen en andere feesten. Toch speelt alcohol geen grote rol in het dagelijks leven. Het Westerse cocktailuurtje, waarbij men een paar vrienden uitnodigt voor een drankje, behoort niet tot de traditionele Aziatische gastvrijheid. Aziaten zijn over het algemeen niet afhankelijk van alcohol als een wondermiddel tegen eenzaamheid, depressie, stress en smart.

De les van Japan

Dat wil niet zeggen dat dit niet mogelijk is! Het na-oorlogse Japan heeft dat aangetoond. Een onderzoek heeft aangetoond dat drie miljoen Japanners — 6 procent van de volwassen bevolking — nu als alcoholist en probleemdrinker kunnen worden geclassificeerd. Dat is een viervoudige toename sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog. En tragisch genoeg geeft een vijfde deel van de Japanse scholieren toe dat ze drank nodig hebben om zich staande te houden. Veel Japanners zien dit als een verder bewijs van de tragische gevol-

gen van het verwisselen van de traditionele cultuur voor de meer liberale Westerse levenswijze.

Hier zit veel waars in. Dit wordt duidelijk wanneer we naar het tegenwoordige drugprobleem in de Aziatische landen kijken. Drugs en verslaving aan drugs zijn niets nieuws voor Zuidoost-Azië. In het verleden hebben de regeringen zich tolerant en ambivalent opgesteld. Als er al over het probleem gedacht werd, werd er eerder over gedacht als *gebruik* dan als *misbruik*. Bedwelmende middelen, gewoonlijk in onbewerkte toestand, werden door de boerenbevolking gebruikt als medicijn, als hulp bij de geneeskunde en — vermengd met tabak — als genotmiddel.

Maar kijk eens wat er gebeurd is sinds de hippie-cultuur Westerse gewoonten toevoegde aan het traditionele Aziatische patroon.

Neem Nepal bijvoorbeeld. In Nepal bestonden tot voor kort geen beperkende maatregelen voor het kopen, verkopen of gebruiken van hennepproducten. Het was deel van het Nepalese leven. Toen kwam er in de jaren zestig een golf van hippie-cultuur uit Europa en Noord-Amerika. Nonconformistische Westerse jongeren gingen op bedevaart naar dit koninkrijk in de bergen, op zoek naar een aards paradijs om hun benevelde fantasieën te doorleven.

Jonge Nepalezen begonnen te leven naar dit gedegeneerde voorbeeld — en plotseling had Nepal een drugprobleem! Tegenwoordig is de koop en verkoop van hennepproducten wettelijk aan banden gelegd.

Andere Aziatische regeringen nemen nog strengere maatregelen. De leiders van Singapore zijn vastbesloten dat de Westerse tegencultuur hun jongeren niet zal besmetten. Zij gaan heel ver om het tegen te gaan. Langharige bezoekers hebben tot hun verrassing ondervonden dat hun gevraagd werd hun haar te laten knippen voordat zij het land in mochten.

Premier Lee Kuan Yew heeft er geen twijfel over laten bestaan dat er in de maatschappij van Singapore geen plaats is voor hen die de kleding en levensstijl van de drugcultuur propageren. Het is bekend dat de regering hele gezinnen van buitenlandse zakenlieden uitgewezen heeft als hun kinderen waren betrapt op het roken van marihuana.

Andere regeringen in dit gebied volgen een even strenge lijn. Het is heel gewoon om op Aziatische vliegvelden borden te zien die langharige en sjofel geklede toeristen erop wijzen dat zij *niet welkom zijn*. In Maleisië, de Filippijnen, Birma en Thailand staat iemand die betrapt wordt op het handelen in drugs een lange gevangenisstraf te wachten, en soms executie.

Toch blijven de problemen bestaan, ondanks de pogingen van de regeringen. Op de Filippijnen vormt marihuana bijvoorbeeld een steeds groter wordend probleem. Het is nu de oorzaak van meer dan 60 procent van alle gevallen van drugmisbruik. In tegenstelling tot andere landen, waar de mensen zich voor het grootste deel aan één drug houden, bestaat het

probleem op de Filippijnen uit het misbruik van *een mengsel van drugs*. Marihuana wordt vaak samen gebruikt met wettelijk toegestane hoestmiddelen, kalmerende middelen en alcohol, wat vaak een gevaarlijke, gecombineerde uitwerking veroorzaakt. De verslapping van traditioneel sterke familiebanden en de toenemende druk van groepsgenoten worden genoemd als de voornaamste oorzaken voor het steeds groter wordende probleem onder de jeugd. De regering verdubbelt nu haar pogingen om de bedreiging weg te nemen.

Sommige mensen in het Westen hebben kritiek geuit op wat zij zien als strengheid en hardvochtigheid in deze landen waar drugs eeuwenlang deel hebben uitgemaakt van de levenswijze.

Maar de Aziatische regeringen hebben gezien dat er een groot verschil is tussen het traditionele gebruik van zelfgekweekte narcotica door ouden van dagen en zieken, en de groeiende afhankelijkheid van drugs van de jeugd, van wie de toekomst van het land afhangt. Zij hebben de samenhang gezien tussen het drugmisbruik door de jeugd en een steeds groter gebrek aan een doel in het leven. Of zij erin zullen slagen het tij van de Westerse invloed in de media en door de handel te keren, staat nog te bezien. Want het misbruik van drugs en drank groeit nog steeds in dit deel van de wereld, net als bijna overal.

Australië, dat zo dicht bij Azië ligt, is een voorbeeld van het probleem van drankmisbruik. Hoewel het gebruik van illegale drugs licht stijgt, is het drankmisbruik verreweg het grootste permanente probleem. Meer dan een kwart miljoen Australiërs is alcoholist, en 1,2 miljoen mensen (van een bevolking van 14 miljoen) hebben op een of andere manier persoonlijk te maken met het drankmisbruik (gezinsleden, bijvoorbeeld).

Een op iedere vijf ziekenhuisbedden wordt bezet door iemand die lijdt aan de nadelige effecten van alcohol. In een rapport van de Australische Senaat werd het steeds groter wordende probleem „een potentiële nationale ramp” genoemd. Maar door hun traditie van zwaar drinken zien de meeste Australiërs alcohol niet als een probleem.

De Volksrepubliek China biedt in tegenstelling tot dit alles een opmer-

kelijk succesverhaal. Tot 1949 had China het ergste drugprobleem ter wereld — het treurige verhaal over de handel in opium, die gefinancierd en bevorderd werd door Westerse commerciële belangen, is goed gedocumenteerd. In de jaren twintig gebruikte 25% van China's grote bevolking opium.

In 1950 tekende de Chinese premier Tsjoen-Lai een bevel dat deze drug verbod. Binnen een paar jaar was de opiumhandel vernietigd, en tegenwoordig bestaat het probleem feitelijk niet meer.

Het is belangwekkend om te zien waaraan de Chinezen hun succes toeschrijven. Zij zijn vast overtuigd van het feit dat een probleem als drugverslaving niet eenvoudig onderdrukt kan worden — het moet door iets anders vervangen worden. De Chinezen verboden niet alleen het kweken, de vervaardiging en de verkoop van opium, zij doordrongen hun mensen — vooral de jongeren — ook van een gevoel van een nationaal doel. Door het doel en de richting van

(Zie verder pagina 22)

Vrede

(Vervolg van pagina 18)

le schokken! Emotioneel onvolwassen mensen hebben niet geleerd hun reacties te baseren op Gods weg van geven, in plaats van op de menselijke, vleeselijke weg van nemen. Zij vertonen de neiging tot zelfzucht, en ze schijnen elke situatie alleen maar te beoordelen in termen van hun eigen behoeften en verlangens. Emotioneel volwassen mensen daarentegen, hebben geleerd met de behoeften van anderen rekening te houden, en zijn in het algemeen hartelijker, zorgelozer en ruimer van opvatting.

Geven, deze laatste sleutel tot het ontwikkelen van emotionele volwassenheid, is het allerbelangrijkste, en reikt het verst in zijn gevolgen.

De sleutel: onbaatzuchtige zorgzaamheid

Deze op geven berustende instelling dient zo sterk in ons patroon van gewoonten te zijn ingeweven, dat zij ons in elke voorkomende situatie volledig motiveert. Ons handelen dient zich volkomen op geven te concentreren, en ons als het ware tot een tweede

natuur te worden. Geven, in termen van medegevoel met anderen en op elk ander levensterrein, is een gewoonte die moet worden aangeleerd.

Een goed karakter is voor de goede verstaander Gods karakter, en in feite vormt het datgene waartoe de mens werd geschapen. Het ontwikkelen van een perfect karakter, met inbegrip van volledige emotionele volwassenheid, vergt uiteindelijk een leven volgens Gods weg, d.w.z. precies volgens de weg die de Bijbel leert.

Maar op die manier leven is niet mogelijk zonder deel te hebben aan Gods heilige Geest, die, zoals Timotheüs 1:7 ons leert, niet is „een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid”.

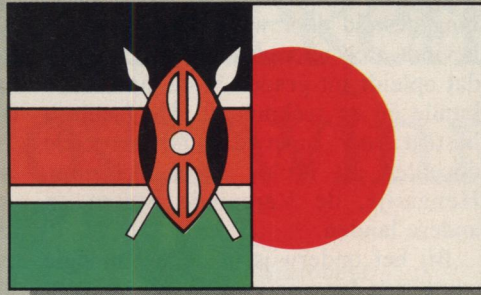
Wanneer onze geest deel heeft aan Gods Geest, dan worden wij vervuld van Gods eigen denken en karakter. Door middel van een proces dat als bekering wordt aangeduid, ontdoen wij ons van de zelfzuchtige wegen van de menselijke natuur, en beginnen wij onvolwassen, zinnelijke manieren van handelen af te wijzen en te denken zoals God denkt, situaties te beoordelen zoals God die beoordeelt en te handelen zoals God handelt. Zo brengen wij Gods handelwijzen in praktijk, tot ze deel van ons wezen gaan uitmaken en ons tot vaste gewoonten worden.

Het is de afwezigheid van Gods Geest, en in het algemeen van de gevende wijze van leven, die in de wereld alle kwade gevolgen heeft veroorzaakt die wij dagelijks om ons heen zien!

Denk eens aan hoe anders de wereld zou kunnen zijn! Een wereld in contact met God, een wereld in vrede, waarin iedereen blijmoedig samenwerkt met ieder ander, om onder Gods leiding steeds meer voortgang te boeken en steeds meer goede zaken tot stand te brengen. Een wereld zonder oorlog, zonder geweld, zonder uiteengeslagen gezinnen. Geen geestesziekten, geen emotionele onvolwassenheid. Een wereld die gebouwd is op hechte gezinnen, op liefde voor de medemens en op mensen die voortdurend goed met elkaar kunnen opschieten.

Het begin van die wereld — de wereld van morgen — staat voor de deur. Dat is de boodschap die dit tijdschrift verkondigt. Wij allen dienen ons op deze komende wereld voor te bereiden — een wereld die wij met blijmoedige, gespannen verwachting tegemoet kunnen zien. □

KENIA en JAPAN

Voorbeelden van internationale samenwerking

NAIROBI, Kenia — „Geef iemand een vis en je hebt hem een dag te eten gegeven,” aldus het gezegde „maar leer iemand hoe hij vis moet vangen, en je hebt hem zijn leven lang te eten gegeven.”

Hoe vaak is dit gezegde bepalend voor de ontwikkelingshulp door buitenlandse mogelijkheden?

Slechts 40 kilometer ten noorden van deze hoofdstad staat een opmerkelijk voorbeeld van positieve internationale samenwerking: het Jomo Kenyatta College voor Landbouw en Technologie.

De grondslag gelegd

Het college, dat in mei 1981 voor de studenten werd opengesteld, belichaamt de visie en de voortvarendheid van de politieke leiding en van de bevolking van Kenia. Het is een uniek succesverhaal.

Maar laten wij, alvorens het verhaal van dit ongebruikelijke instituut onder de loep te nemen, eerst eens een blik op de recente geschiedenis van Kenia werpen.

Een baken van welvaart in de economische chaos van het omringende vasteland van Afrika, heeft Kenia gestaag voortgebouwd aan zijn nationale economie en aan het algemene

welzijn sedert het bijna 20 jaar geleden zijn onafhankelijkheid verkreeg.

Gezien het feit dat Kenia voor bijna twee derde uit dorre, vrijwel waterloze woestijn bestaat, is dat geen geringe prestatie.

Kenia is een land van geologische contrasten. Het telt 17 miljoen inwoners op een grondgebied van 582.646 km² met bergen van meer dan 4200 meter hoog, gletsjers, woestijnen en grasland — alles bijeen een formidabel brok geografie dat voor elke ontwikkelingshulpverlener een uitdaging zou vormen!

Maar dankzij het dynamische leiderschap van wijlen president Jomo Kenyatta en diens opvolgers, heeft Kenia zich een weg gebaand naar een opmerkelijke economische ontwikkeling. President Kenyatta voerde een ongebruikelijke politiek in: *harambee* (in het Swahili), of, in het Nederlands, „samenwerking”.

Ook onder president Daniel Arap Moi die president Kenyatta na diens dood in 1978 opvolgde, heeft Kenia zich in een sterk leiderschap mogen blijven verheugen. Was de politiek van de vorige president op *harambee* gebaseerd, die van president Moi belichaamt *nyayo*, of, in het Nederlands, „het treden in zijn voetstapen”. Andere oorzaken van de groei schuilen in de bereidheid van regering en volk om aan de economische groei en stabiliteit te werken; en in de juiste

toepassing van de van buiten Kenia's grenzen komende economische hulp.

Deze positieve hulp vanuit het buitenland verklaart het opmerkelijke verhaal van het Jomo Kenyatta College.

Visie

In een geïndustrialiseerde wereld dient elk land over technologische kennis te beschikken. Verder dient men eerst de landbouw voldoende tot ontwikkeling te brengen, zo dat deze in staat is het volk genoegzaam te voeden. Wijlen president Kenyatta had daar begrip voor.

Ook begreep hij dat zijn volk, om zijn land tot ontwikkeling te kunnen brengen, behoorlijk onderwijs diende te genieten. Zijn visie omvatte dan ook de noodzaak van een school, die de Kenianen de elementen zou bijbrengen zonder welke deze Afrikaanse natie zich niet zou kunnen ontwikkelen.

In een gesprek met de hoofdredacteur van *De ECHTE WAARHEID* Herbert W. Armstrong, dat in 1975 in Nairobi plaatsvond, ontvouwde wijlen de President voor de eerste maal zijn plannen.

Wat president Kenyatta allereerst voor ogen stond, was een school voor „zelfhulp” die cursussen zou geven voor Kenia's boeren en technici. De heer Armstrong, zelf president van Ambassador College met zijn twee campussen, begreep wat Kenyatta

met deze filosofie van het „instampen van kennis” bedoelde, en beloofde hem hulp via Ambassador Foundation — een internationale organisatie die met *The PLAIN TRUTH* is geaffilieerd.

Kenia had behoefte aan een volledig academisch programma, om met behulp daarvan zijn bevolking op te leiden in landbouwkunde en technologie. Maar het ontbrak aan de nodige geldmiddelen en materialen om een programma van een dergelijke omvang tot ontwikkeling te brengen — vandaar president Kenyatta's besluit om met een kleinere school te volstaan.

Via een werkrelatie met de Foundation onderkennen vrienden in de Japanse regering Kenia's noden. Zij reageerden op een opmerkelijk positieve manier.

De Japanners boden Kenia voor niet minder dan 67½ miljoen gulden aan

hulp — een voorbeeld van de levenswijze van „geven”.

Positieve samenwerking

Het resultaat?

Op 200 hectare grond, ter beschikking gesteld door wijlen de President, bevindt zich nu een volwassen college, dat opleidt tot graden in de landbouwkunde en de technologie. De faculteit bestaat voor meer dan 80 bevoegde docenten uit Kenia, Japan, Libanon, Hongarije, de Verenigde Staten en andere landen.

Bij het onderwijs in de technologie wordt van Japanse apparatuur gebruikgemaakt. In ruil voor hulp aan de verbetering van het onderwijs in dit Derde Wereldland, profiteert Japan nu op zijn beurt van die hulp door een nieuwe markt voor zijn industriële produkten tot ontwikkeling te brengen. De vaardigheden die de Kenianen zich

nu eigen maken, zullen ook deuren openen voor behoeftigheden van Amerikaanse, Europese of Sovjetrussische oorsprong.

Maar momenteel zijn het alleen de Japanners, die aan het Jomo Kenyatta College begonnen zijn de Kenianen te leren hoe zij meer resultaten kunnen behalen op de terreinen van landbouw en technologie.

De ECHTE WAARHEID juicht dit streven toe. Mogen andere landen de *nyayo*-politiek van *harrabee*, zoals die bepalend is geworden voor de relatie tussen Kenia en Japan, eveneens tot de hunne maken. □

AZIË

(Vervolg van pagina 20)

het leven van hun jongeren te veranderen, maakten de Chinezen doeltreffend een eind aan het ontstaan van nieuwe verslaafden!

Vereist: een doel dat boven het zelf uitgaat

Hier is een goede les. Of men het nu wel of niet eens is met de Chinese ideologie, men kan niet ontkennen dat de Revolutie de chronische drugverslaving vervangen heeft door trots op het land en een hernieuwd levensdoel.

Over de hele wereld zien wij dat het gebruik van drugs en drank onder de jongeren een symptoom is van frustratie, desoriëntatie en het gebrek aan een echt levensdoel. Welvaart en een hoger levenspeil zijn niet het antwoord — want het probleem schijnt *groter te worden* met wat de Aziaten verwestering noemen. Toch is welvaart noch een hoog levenspeil *op zichzelf* de oorzaak van het drug- en drankmisbruik.

Wat de hele wereld nodig heeft, is vernieuwing van doelstellingen die boven het zelf uitgaan. Pas als de zelfzuchtigheid van de ik-generatie verdwenen is, zullen de problemen van het misbruik van drugs en alcohol ophouden te bestaan. Maar waar moeten jonge mensen hun hoogste doel, het ware doel van het leven, vinden? Zeker niet in de huidige politiek of in de verdeelde religies van deze wereld.

Maar het kan gevonden worden — en u kunt het lezen — in een gratis exemplaar van ons boekje *Waarom bent u geboren?* Bestel het vandaag nog. □

Als het loon van de zonde de dood is ROMEINEN 6:23 en allen hebben gezondigd... ROMEINEN 3:23

Dan hebben alle mensen — met inbegrip van u — de doodstraf verdiend. De Bijbel openbaart ook dat het woord *dood* precies dat bedoelt: een totale beëindiging van leven, niet een eeuwig bestaan in de hemel of de hel of het vagevuur. De belangrijkste vraag van uw leven is hoe u van deze doodstraf kan worden gered of behouden! Wat is behoud? Een plaats? Een toestand? Een beloning? Wanneer bent u behouden? Ons gratis boekje *Wat bedoelt u met behouden worden?* maakt de waarheid duidelijk.

Het enige echte middel om onzekerheid te overwinnen

John Ross Schroeder

„Onzekerheid” is een spreekwoordelijke uitdrukking geworden om onze moderne tijd te beschrijven. Er is geen andere term die een zo nauwkeurige beschrijving geeft van de huidige toestand van de mens.

„We leven tegenwoordig in een verwarde, *onzekere* en gevaarlijke wereld.” Dit waren de diepgevoelde woorden die de vroegere eerste minister van Engeland, Edward Heath, gebruikte om een beeld te schetsen van de huidige economische en politieke stromingen.

• De tegenwoordige eerste minister, mevrouw Margaret Thatcher, beschreef het naspel van recente wijzigingen op het hoogste niveau in het leiderschap van de Sovjet-Unie als een „periode van onzekerheid”.

• Sprekend over de mogelijkheid van een toekomstige Europese unie zei paus Johannes Paulus II: „Als Europa deze doelstellingen bereikt, zal zijn toekomst niet beheerst worden door onzekerheid en angst...”

Economische onzekerheid

De economische onzekerheid beheerst tegenwoordig de krantekoppen. *The Financial Times* gaf een recent hoofdartikel over de grote schommelingen in de deviezenmarkt de titel „Een Klimaat van Onzekerheid”. Misschien is dit de beste beschrijving van de huidige wereld, die zich wentelt in haar economische problemen.

Waar is de wereldleider die de wereld kan vertellen dat „het enige dat we hebben te vrezen de vrees zelf is”?

John Kenneth Galbraith, een Ameri-

kaans econoom en de vroegere ambassadeur voor India, heeft enkele jaren geleden een uitgebreid werk geschreven over de huidige economische impasse. De goedgekozen titel hiervan is *The Age of Uncertainty* (Het Tijdperk van de Onzekerheid). Het stelt de grote zekerheden van het economisch denken in de 19e eeuw tegenover „de grote onzekerheid” van onze tijd, ondanks de razendsnelle groei in kennis!

Zelfs de wiskunde heeft haar veelgeroemde zekerheid verloren. Het laatste boek van de wiskundige Morris Kline, *Mathematics: The Loss of Certainty* (Wiskunde: Het Verlies van Zekerheid) beschrijft hoe het vak in een eeuw tijd „van de precisie naar de twijfel” is gegaan.

Cijfers zijn echter niet de enige onbekenden. De *mensen* verkeren in onzekerheid over waar het in het leven om gaat — en met reden. Zullen wij de 21e eeuw nog halen?

De onzekerheid van het leven

Maar weinig mensen in de Westerse wereld hoeven op de hoogte gesteld te worden van de wankelheid van ons bestaan. Bijna dagelijks verschaffen de media ons nieuwe bewijzen voor de onzekerheid van de mens zonder daar een oplossing voor te geven, zoals *De ECHTE WAARHEID*.

Er bestaat geen zichtbare, materiële garantie dat de aarde in staat zal zijn om de noodzakelijke condities voor het organische leven te blijven verschaffen. Geen enkele andere periode in de geschiedenis heeft meer onzekerheid

gegeven. En onzekerheid kweekt angst — de verkeerde soort angst — het tegengestelde van geloof!

Waarom bevinden we ons in een dergelijk klimaat van onzekerheid? Wat is de oorzaak van onze huidige moeilijkheden?

Een beroemde Engelse televisiepersoonlijkheid schreef: „Systematisch, stap voor stap, is onze levenswijze ontmanteld, zijn onze waarden gezonken en *onze zekerheden ondermijnd* en is onze God onttroond...” (*Sunday Telegraph*, 30 december 1979).

Het artikel gaat verder: „Men wil rijk zijn, dus vergaart men rijkdom die door inflatie slechts waardeloos papier blijkt; men wil veilig zijn, dus ontwikkelt men een wapen dat machtig genoeg is om zichzelf en de aarde op te blazen; men wil zinnelijk zijn, en merkt dat men vastgelopen is in de woestijn van erotiek en porno; men verlangt naar kennis, en terwijl men alles zoekt te weten, vindt men niets.”

Het gebrek aan kennis van en contact met de ware God is de fundamentele grondoorzaak van het klimaat van onzekerheid dat deze wereld beheerst. De apostel Paulus schreef over de intellectuelen van iedere generatie als mensen „die zich te allen tijde laten leren, zonder ooit tot erkenning der waarheid te kunnen komen”. De Hebreeuwse profeet Hosea wanhoopte: „Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis.”

Gebrek aan kennis over computertechnologie? Gebrek aan kennis over moderne atoomraketten? Zeker niet! Wat we bedoelen is het gebrek aan

kennis van God — *de enige absolute zekerheid* in het universum.

De grootste onzekerheid — het menselijk leven zelf!

Niets is onzekerder dan het menselijk leven. Alle levende dingen beginnen te sterven zodra ze geboren zijn. Er is geen duidelijke uitweg.

In de hele geschiedenis is de mens zich pijnlijk bewust geweest van zijn eigen sterfelijkheid. Hij heeft op verschillende manieren geprobeerd aan de zekerheid van de dood te ontkomen. Ponce de Leon zocht naar de legendarische fontein van de jeugd. De Grieken hielden bespiegelingen over het filosofische denkbeeld van de onsterfelijkheid van de ziel — dat de ziel van de mens zich op het moment van de dood uiteindelijk zou losmaken van haar slechte lichaam — en de kerk bestendigde dat denkbeeld later.

Meer praktisch gerichte geesten hebben geprobeerd zich te vereeuwiggen door middel van „onsterfelijke” kunstwerken, prachtig geconstrueerde bouwwerken die hun naam dragen, of klassieke boeken die zij geschreven hebben. De oude psalmist heeft deze neiging van de mens heel goed onder woorden gebracht: „Hun diepste gedachte is, dat hun huizen altoos zullen bestaan, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen” (Ps. 49:12).

Denkende mensen erkennen dat men de cyclus van de geboorte, het kind zijn, de jeugd, de middelbare leeftijd, het ouder worden en tenslotte de dood niet kan vermijden. Dus proberen zij zich vaak te vereeuwiggen door middel van hun nageslacht. Maar dit heeft geen praktische waarde voor het vereeuwiggen van hun persoonlijke wezen.

Niets van de uiterlijke menselijke beschaving is werkelijk onsterfelijk. De Alexandrijnse Bibliotheek van het oude Egypte is geheel verbrand. Palestina is het kerkhof van verscheidene beschavingen. De Middellandse Zee-kust van Israël en Libanon is bezaaid met ruïnes van de forten van de kruisvaarders.

Alles wat het oog kan zien — hetzij organisch of anorganisch — wordt in zekere mate ouder en vervalt. Het is een fundamentele wet van het fysieke universum.

Wordt iedere generatie slechts geboren om weer te sterven in een nooit eindigende stroom van de tijd?

De oplossing voor onzekerheid

De Bijbel zelf bevestigt de waarheid over de angst en onzekerheid van de materiële wereld — maar biedt tegelijkertijd een unieke oplossing. De apostel Paulus sprak van een *geestelijke oplossing*, mogelijk gemaakt door een geheel geestelijke bron.

Lees een belangrijke passage uit een van zijn brieven aan de christenen in Korinthe: „Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd. Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig” (2 Kor. 4:16-18).

Duurzaam geestelijk leven kan niet beproefd worden door de vijf zintuigen van de mens. Het is een ingrediënt dat volkomen geestelijk is — en daarom volkomen werkelijk. Het is zelfs nu, terwijl we nog vlees zijn, verkrijgbaar als een kiem van onsterfelijkheid (1 Petr. 1:3, 23). Het is de heilige Geest van God.

Maar zonder dit wonderbaarlijke ingrediënt van geloof kan de heilige Geest niet verkregen worden.

Het wonder van geloof

Geloof is het fundament voor iedere ware speurtocht naar zekerheid. Geloof is het enige echte middel dat de menselijke onzekerheid kan overwinnen.

Maar wat is geloof eigenlijk? Is het blind vertrouwen? Of is het gebaseerd op iets substantiëlers? Paulus verklaarde de essentie van waar geloof voor de Joodse christenen: „Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet” (Hebr. 11:1).

Men heeft geen geloof nodig voor iets dat men al bezit. Geloof draait om iets dat men „niet ziet” — iets dat men nog niet heeft. De apostel Paulus lichtte dit punt toe in een eerdere brief aan de christenen in Rome: „Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding” (Rom. 8:24-25).

De apostel van de heidenen was zelf

een voorbeeld van dit levende geloof. Als gevangene kwam Paulus aan boord van een zeilschip met Italië als bestemming. Hij waarschuwde de kapitein van te voren dat de lading en de opvarenden zich in groot gevaar zouden begeven wanneer zij de reis zouden aanvaarden. Maar men sloeg geen acht op zijn waarschuwing en niet lang daarna namen drie dagen van de ergste soort stormweer alle hoop weg dat er iemand aan boord zou blijven leven.

Hoewel alle materiële tekenen — wat ze konden zien (de kolkende storm die hen omringde) — op het tegendeel wezen, stond Paulus op en zei: „... het leven van niemand uwer zal verloren gaan... Want deze nacht heeft een engel van de God, wie ik toebehoor en die ik vereer, bij mij gestaan, en hij heeft gezegd: Wees niet bevreesd, Paulus, want gij moet voor de keizer staan; en zie, allen, die met u varen, heeft God u geschonken. Daarom, mannen, houdt moed, want *dit vertrouwen heb ik op God*, dat het zo zal gaan, als mij gezegd is” (Hand. 27:22-25).

Paulus leefde in de onvoorwaardelijke overtuiging dat God inderdaad zou doen wat Hij beloofd had. Hij was zeker van de beloften van God. Hij bezat het soort geloof dat aan alle onzekerheid een einde maakt.

Maar dit ene geval van geloof had slechts tot resultaat dat het menselijk leven aan boord van een schip dat zich in groot gevaar bevond, *tijdelijk* werd gered. Het is van meer belang dat Jezus Christus heeft verklaard dat waar geloof het zaad van een blijvend geestelijk leven kan zaaien in het vlees, hier en nu. Hij zei: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft [God de Vader], die Mij gezond heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven” (Joh. 5:24).

Tenzij en tot dit met u persoonlijk gebeurt, heeft u geen zekerheid over een toekomstig leven. Maar het kan met u gebeuren! Ontdek het waarom en waartoe door de boekjes te bestellen die hieronder aanbevolen worden.

Aanbevolen literatuur

Zij die belangstellen in een verdere bestudering van de aspecten van geloof en onsterfelijkheid, kunnen de volgende boekjes bestellen: *Bestaat God? en Wat is geloof?* □

TSJECHOSLOWAKIJE

(Vervolg van pagina 6)

Wereldoorlog van Duitsland waren afgenomen en andere gebieden van het continent die een grote Duitse bevolking hadden, waren de eerste territoriale doelen. Hoog op de lijst van prioriteiten stond „de dolk gericht op het hart van Duitsland”.

In 1938 eiste Hitler dat het Sudetenland in west-Tsjechoslowakije, met zijn Duitstalige bevolking van drie miljoen mensen, zich aan zou mogen sluiten bij het Duitse Reich. De Tsjechische regering weigerde, wat leidde tot een confrontatie en vergelding tegen de mensen in Sudetenland. De Tsjechoslowaken wisten dat hun land uiteindelijk uiteen zou vallen als Hitler zijn zin kreeg. Maar de Westerse bondgenoten van Tsjechoslowakije, Engeland en Frankrijk, die een oorlog wilden voorkomen, gaven toe aan Hitler's eisen in een laatste poging tot vrede. De Tsjechoslowaken — en de rest van de wereld — kwamen er al snel achter wat het betekende om Hitler zijn zin te geven. De overeenkomst van München van 29 september 1938 had als resultaat dat het Sudetenland overging tot het Duitsland van Hitler. De Tsjechische regering had geen stem in deze zaak en was gedwongen zich erin te schikken. Minder dan een half jaar later vond de ontmanteling van de rest van Tsjechoslowakije plaats.

De Nazi's namen Bohemen en Moravië in, terwijl de Slowaakse sympathisanten van het fascisme hun eigen vazalstaat oprichtten in wat er overgebleven was van het land. Na minder dan een kwart eeuw als natie te hebben bestaan, was Tsjechoslowakije uiteengescheurd.

Geen enkel gebied ter wereld kwam ongeschonden uit de Tweede Wereldoorlog tevoorschijn, maar in Oost-Europa werd de strijd met uitzonderlijke felheid uitgevochten. De legers aan beide zijden vochten meedogenloos — zonder genade te schenken of te vragen. Zowel soldaten als burgers vielen ten slachtoffer aan barbaarsheden die hun

gelijke niet hebben in de geschiedenis van de oorlog. Het is belangrijk om dit te weten als wij de gemoedstoestand van de hedendaagse Oost-Europeanen willen begrijpen. Die verschrikkelijke tijd staat nog levensgroot in hun herinnering gegrift. Het aantal doden liep in de miljoenen — de Sovjet-Unie alleen al verloor meer dan 20 miljoen mensen. Polen, Hongarije en Tsjechoslowakije leden naar verhouding verschrikkelijke verliezen. De meesten werden niet in de strijd gedood, maar stierven door de wreedheid die samenhang met de bezetting door de Nazi's. Er waren maar weinig families die niet het verlies van verwanten of vrienden te

ring, ziekte en uitputting. De kinderen werden ondergebracht in Duitse gezinnen. Lidice werd platgebrand en met bulldozers met de grond gelijkgemaakt, en de verwoeste plek werd omgeploegd.

Toen de vrouwen die Ravensbrück overleefd hadden na de oorlog terugkeerden, vonden zij slechts een korenveld op de plaats waar hun dorpje eens gelegen had. Na de oorlog werd er een paar kilometer verderop een nieuwe stad gebouwd. Het veld dat eens het oude Lidice was, is nu een nationaal monument.

Een Tsjechoslowaak die in de oorlog in een stad vlakbij Lidice woonde, nam me mee naar die plek. „Ik herinner me die tijd nog goed”, zei hij. „Toen ze zochten naar de moordenaars van Heydrich, dachten de Nazi's dat ze belastende aanwijzingen hadden gevonden in onze stad. Toen ik op een ochtend wakker werd, stonden er soldaten in mijn slaapkamer, en mijn moeder werd met een geweer bedreigd. Gelukkig vonden ze niets, maar ik weet nog wat de officier tegen mijn moeder zei: 'Ik ben blij dat we met jullie niet hoeven doen wat we met Lidice hebben gedaan.' Nee, ik zal die tijd nooit vergeten.” Veel Tsjechen van de oudere generatie kunnen soortgelijke verhalen vertellen.

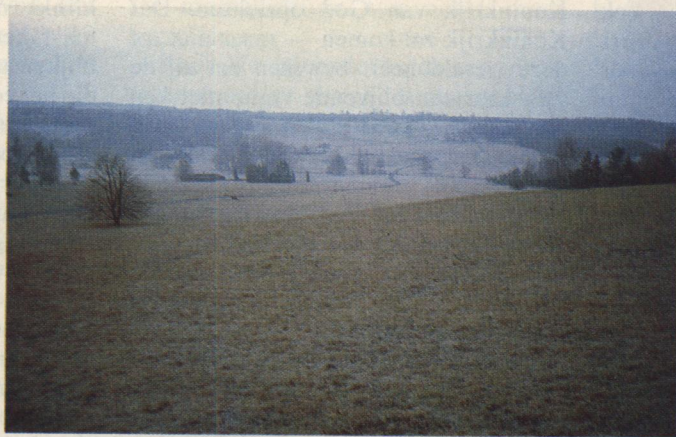
Tsjechoslowakije werd in 1945 door het Russische leger bevrijd, en de Republiek werd hersteld.

De geopolitieke feiten bepaalden dat het binnen drie jaar een socialistische staat zou worden binnen het Warschau Pact. En dat is het tegenwoordig nog steeds.

Een beschaafd, vreedzaam volk

De Tsjechoslowaken hebben er altijd de voorkeur aan gegeven om in vrede te leven, in plaats van als helden te sterven. Degenen die zij werkelijk bewonderen, zijn gewoonlijk mensen die staan voor cultuur en vrijheid.

De Tsjechen zijn trots op de erfenis van hun land. Ieder jaar komen er miljoenen toeristen van over de hele wereld. De Westerse bezoekers worden goed ontvangen, en nadat ze de noodzakelijke (en schijnbaar eindeloze)

JOHN HALFORD — PT

Lidice werd platgebrand en met bulldozers met de grond gelijkgemaakt, en de verwoeste plek werd omgeploegd . . . Het veld dat eens het oude Lidice was, is nu een nationaal monument.

betreuren hadden. Vele namen wekken nog steeds angst en woede in de harten van de Tsjechen, namen als Treblinka, Auschwitz . . . en Lidice. Lidice is — of was — een klein dorp, twintig kilometer ten westen van Praag.

In mei 1942 vermoordden Tsjechische partizanen Reinhard Heydrich, de door Hitler persoonlijk aangestelde beschermer van het Reich. Op een ochtend in juni 1942 merkten de inwoners van Lidice bij het ontwaken dat ze omsingeld waren door stormtroepen. De voltallige volwassen mannelijke bevolking werd doodgeschoten en de vrouwen werden naar het concentratiekamp bij Ravensbrück gezonden, waar velen van hen stierven door verhonge-

formaliteiten hebben vervuld om het land binnen te komen, staat het ze vrij om overal heen te gaan. Praag is nog steeds een van de grote culturele steden van de wereld. Veel historische gebouwen worden schoongemaakt en gerestaureerd. De stad waar Mozart zo van hield, heeft muzikliefhebbers nog steeds veel te bieden. Het amusement loopt uiteen van klassieke concerten tot moderne rock. Er is ook een grote verscheidenheid aan films en toneelstukken te zien van over de hele wereld. Aan het eind van december draaide *The Poseidon Adventure* in het Jalta Theater, speelde men *Macbeth* in de Smetana, en was *Hello Dolly* ook in de stad te zien.

Over het ietwat delicate onderwerp van de religie zijn de Tsjechen ook realistisch. De grondwet garandeert vrijheid van religieuze overtuiging voor iedere burger, hoewel het geen geheim is dat de communistische regering het niet aanmoedigt. Zoals in vele andere landen in de wereld kunnen wat er in de grondwet staat en wat de regering op dat tijdstip toelaat twee heel verschillende zaken zijn.

Het kerkbezoek in Tsjechoslowakije ligt lang niet zo hoog als in het naburige Polen, maar aanzienlijk hoger dan in veel Westerse „christelijke” landen. De partij en de kerk staan met terughoudend respect tegenover elkaar. In tegenstelling tot wat de meeste Westerse mensen denken, is er geen verbod op het bezitten van een bijbel.

Dit is dus Tsjechoslowakije — een klein land dat door zijn geografie en geschiedenis diep in het hart van Europa ligt. Het is geen paradijs, maar er hoeft ook niet over gedacht te worden als grimmig, grauw en ellendig.

„Het ware hart van Tsjechoslowakije”

In hun hele geschiedenis zijn de Tsjechen en de Slowaken overheerst door hun machtiger burens — door de omstandigheden gedwongen om partij te kiezen.

Net als alle mensen verlangen de Tsjechoslowaken naar veiligheid, vrede, vrijheid van angst — en een kans om zichzelf te zijn. Het zijn gewoonlijk idealisten met een sterk gevoel voor rechtvaardigheid. De hervormingsbeweging die de gevestigde kerk in de Middeleeuwen op haar grondvesten deed wankelen, had haar wortels in de revolutionaire Hussieten van het vijftiende-eeuwse Praag. Nadat Jan Hus in

1415 als martelaar gestorven was, richtten sommigen van zijn aanhangers in Tabor, in zuid-Bohemen, een regering op die gebaseerd was op hun denkbeelden over het Koninkrijk van God. Het privébezit werd afgeschaft en alle rijkdommen waren gemeenschappelijk bezit. Het fundamentele idee achter de regering was „heb uw naaste lief als uzelf”. Het hield niet lang stand. Militaire opportunisten verschenen op het toneel en wendden de middelen van de stad aan voor de oorlog. Degenen die trouw bleven aan het oorspronkelijke concept werden beschuldigd van ketterij en belandden op de brandstapel.

De mens, hoe goed hij het ook bedoelt, kan niet op eigen kracht het Koninkrijk van God oprichten. Dat Koninkrijk zal komen — maar niet tot deze wereld heeft bewezen dat zij de weg naar een blijvende vrede niet kan vinden.

De Tsjechen hebben gedurende het grootste deel van de tijd sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog in een wankele vrede geleefd. Wat voor veranderingen zij ook mogen verlangen, ze zullen het risico niet nemen om alles te verliezen wat er is bereikt.

De gemiddelde Tsjechoslowaak is een huisvader, die wil leven in vrede, die zijn brood wil kunnen verdienen en wil kunnen zorgen voor zijn gezin door zijn talenten naar beste vermogen te benutten.

Tsjechoslowakije heeft zo miljoenen mensen, en in hen ligt het ware potentieel van dit land.

De veranderende kaart van Europa

Zoals degenen die dit tijdschrift langer lezen weten, zal het machtsevenwicht in Europa binnenkort een grote verandering doormaken. Het Romeinse Rijk zal volgens de profetieën van de Bijbel nog eenmaal opstaan. Het zal ongetwijfeld opstaan uit de economische en politieke instabiliteit van westelijk en centraal Europa. De plotselinge klim naar de macht en de kracht en energie waarover het zal beschikken, zal waarschijnlijk zelfs voor de leiders ervan een verrassing zijn. Een tijdlang zal het misschien de economische en politieke redding van Europa lijken. Maar die verwaarloosde bron van de Europese geschiedenis — de Bijbel — geeft een levendige beschrijving van de tragedie waarin de hele wereld gedompeld zal worden door de strijd om de „ziel van Europa”.

Maar vreemd genoeg, hoewel geen van de landen van het Warschau Pact zijn buitenlandse politiek baseert op de profetieën van Daniël en het boek Openbaring, schijnen zij de problemen die een dergelijk verbond met zich meebrengt beter te begrijpen dan het Westen.

Wij kunnen niet met zekerheid zeggen wat de toekomstige rol van Tsjechoslowakije in een nieuw Europa zal zijn. Eeuwenlang heeft het land deel uitgemaakt — zij het met tegenzin — van het oude Heilige Roomse Rijk.

Een ding is zeker — de toekomstige gebeurtenissen in Europa zullen ook dit land treffen — zoals de gebeurtenissen in Europa altijd gedaan hebben. Dit klinkt misschien onheilspellend — maar het zal uiteindelijk goed nieuws blijken te zijn. Want uit de beroering die het continent — en de wereld — zal overspoelen, zal een nieuw tijdperk van vrede voortkomen dat duizend jaar zal voortduren.

De aarde zal niet geregeerd worden door de grillen van de mens, maar door de wil van God. In die wereld van morgen zullen de Tsjechen en de Slowaken naast hun huidige vrienden en voormalige vijanden werken om hun eigen aandeel bij te dragen tot de welvaart en het welzijn van de hele mensheid. □

AMERIKA

(Vervolg van pagina 3)

Deze resolutie machtigde de president „alle nodige maatregelen te nemen om eventuele gewapende aanvallen tegen de strijdkrachten van de Verenigde Staten af te slaan en om verdere agressie te voorkomen”.

Ook gaf het Congres zijn toestemming voor het gebruik van Amerikaanse strijdkrachten om verbonden staten in Zuidoost-Azië te hulp te schieten als zij daarom vroegen.

En zo was dan de weg geplaveid voor een tenslotte desastreus uitpakkende militaire tussenkomst van de zijde van de Verenigde Staten in Zuidoost-Azië. En van 1964 tot nu toe zijn wij getuigen geweest van de voortdurende verdere achteruitgang van de macht en het prestige van de Verenigde Staten.

Het jaar 1964 was ook in andere opzichten belangrijk. Het markeerde een keerpunt voor de Verenigde Staten in de Verenigde Naties, waar het

machtsevenwicht in dit wereldlichaam zich begon te verwijderen van het door Amerika geleide Westen.

Amerika's huidige ambassadeur bij de Verenigde Naties, Jeane K. Kirkpatrick, wees op 7 juni 1982 in een toespraak tot de Heritage Foundation Conference in New York op deze machtsverschuiving — en op het lawinejaar 1964 zoals zij het noemde:

„Achtien maanden waren voor mij voldoende om uit de eerste hand de betrekkelijke onmacht van de Verenigde Staten in de Verenigde Naties te constateren... De grote toevloed van de voormalige koloniën naar de Verenigde Naties hield gelijke tred met het beginnendeerval van de invloed der Verenigde Staten.

„Iemand merkte op dat 1964 een lawinejaar was. In dat jaar werden 17 nieuwe naties tot het lidmaatschap toegelaten...”

Maar ook op het thuisfront was 1964 een kritiek jaar voor de Verenigde Staten.

Morele rodelbaan

In mei stelde president Johnson voor aan de opbouw van een welvaartsstaat, de „Great Society” te beginnen. In de loop van het jaar werd een omvangrijk wetgevend programma aangenomen, dat de rol van de federale overheid op alle terreinen van het leven sterk vergrootte. Het was het begin van de kostelijke — en kostbare — welvaartsstaat.

Nog maar vier jaar daarvoor had president John F. Kennedy in zijn inaugurele toespraak verkondigd: „Vraag niet wat uw land voor u kan doen, vraag wat u kunt doen voor uw land.”

Maar nu zou de ethiek voortaan luiden: de federale regering zal *met uw belastingdollars* problemen oplossen en onrecht te lijf gaan. En zo werd het jaar 1964 getuige van de aanvaarding van een vèrreikende wetgeving inzake de burgerrechten. De weg werd geopend voor belangen zoals die van de homoseksuelen, de vrouwenemancipatiebeweging, het recht op abortus „op aanvraag”, en zelfs „kinderrechten”. Op de universiteiten claimden de studenten het recht van het „vrije woord”.

Het maatschappelijk leven werd ontrafeld. De afzonderlijke burgers begonnen hoofdzakelijk in termen van hun rechten (zowel geoorloofd als immoreel) te denken in plaats van zich

mei 1983

af te vragen waar hun verantwoordelijkheden lagen.

Morele „armeluiskost”

Eveneens in 1964 deed een nieuw woord zijn intrede in het populaire taalgebruik: *Beatlemanie!* Het woord was verzonnen om de hysterische reactie van de Amerikaanse jeugd aan te geven op de muziek van vier jonge instrumentalisten-zangers uit Engeland die voor de eerste maal in de Verenigde Staten optraden.

Hoewel aan de tegenwoordige maatstaven gemeten bijna tam te noemen, ontketende de „rock sound” van de Beatles een heel nieuw muzikaal genre, dat uiteindelijk zou leiden tot acid-rock, punk rock en andere varianten. De massacultuur zou nooit meer hetzelfde zijn.

Voor de meerderheid van onze tegenwoordige jeugd, aldus schrijft Allan Bloom, socioloog aan de universiteit van Chicago, „bestaat er alleen maar rock. Er is nu één cultuur voor iedereen, zowel in de muziek als in de taal. Het is een soort muziek die de jongeren krachtadig en onmiddellijk beroert.”

„De sterkste vormende invloed op kinderen tussen de 12 en de 18”, aldus vervolgt dr. Bloom, „is niet de school, niet de kerk, niet het huisgezin, maar rockmuziek en alles wat er bijhoort. Het is geen verheffende, maar een nivellerende invloed... Het is de emotionele voeding die zij in deze jaren waarin het er zo op aan komt, te verteren krijgen. *Het is typische armeluiskost...*” (nadruk van ons, red.)

Misschien was het wel veelbetekend dat wijlen de manager van de Beatles, Brian Epstein, zijn boek waarin hij zijn belevenissen met de groep memoreerde, de titel *A Cellarful of Noise* meegaf.

Historische rechterlijke uitspraken

In de jaren '70 nam het tempo waarin Amerika van het toppunt van zijn macht en aanzien omlaaggleed nog sneller toe. Een terugblik op die tijd leert dat zich vlak na elkaar twee zeer opmerkelijke gebeurtenissen voordeden.

Op 22 januari 1973 legaliseerde het Amerikaanse Hoogerechtshof in de zaak Roe versus Wade met een stemverhouding van 7 tegen 2 voor heel Amerika abortus.

Het Hof baseerde zijn uitspraak op

In 1980 werd er in de Verenigde Staten een recordaantal van 1,55 miljoen abortussen verricht... dit aantal was meer dan dubbel zo groot als dat in 1973.

FOTOS: ARTHUR GRACE — SYGMA

„het recht van een vrouw op haar privacy”. Dit nieuwe recht (dat door anderen werd omschreven als „baas in eigen buik”) voegde zich op logische wijze in de stroom van het toenemende „rechtsbewustzijn” dat zich sedert het midden van de jaren '60 in het hele land manifesteerde.

Ten gevolge van deze, en de erop volgende uitspraken, steeg het aantal abortusverrichtingen razendsnel. In 1980 werd er in de Verenigde Staten een recordaantal van 1,55 miljoen abortussen verricht, hetgeen inhield dat 1 op elke vier zwangerschappen werd beëindigd. Dat aantal was meer dan dubbel zo groot als dat in 1973 — het eerste jaar van de gelegaliseerde abortus in Amerika.

Natuurlijk ligt dat getal in sommige staten en districten nog hoger. Zo eindigt nu in Florida 31% (bijna een op de drie) zwangerschappen in abortus.

Het is wel ironisch dat dezelfde groeperingen die zich het meest bezorgd tonen over het uitbreken van een kernoorlog, voor een deel tegelijkertijd de oorlog tegen de ongeborenen in de moederschoot sanctioneren! In demonstraties tegen de kernwapenpolitiek wordt door de deelnemers immers dikwijls de leuze geuit dat zij demonstreren „voor onze kinderen en voor de toekomstige generaties”.

Verleden jaar nam de hoofdredacteur van *The American Spectator*, R. Emmett Tyrrel, dit verschijnsel op de korrel. „Misschien zijn wij in het Westen wel niet zulke voorstanders van het menselijk leven als de demonstranten graag zouden zien,” schreef de heer Tyrrel in de editie van 20 april 1982 van de *Los Angeles Herald Examiner*.

„Sommige nogal gruwelijke praktijken zijn tot de norm verheven... elk jaar worden er nu anderhalf miljoen vrouwen geaborteerd. En wat dan nog? In februari 1982 brachten de dagbladen foto's van mannen die bezig waren een berg foetussen op te ruimen — mogelijk wel 2000, die overgoten met formaldehyde in Californië werden aangetroffen. Hun aanwezigheid daar blijft een mysterie, maar hoewel ze als vuilnis werden afgevoerd, zagen ze er voor mijn gevoel net uit als echte baby's.”

De ramp van Vietnam

Op 27 januari 1973, slechts vijf dagen na de belangrijke uitspraak van het Hooggerechtshof, bereikten de Ver-

enigde Staten en Vietnam overeenstemming over het vredesaccord van Parijs. Maar er zou geen vrede op volgen. Het verdrag verzekerde alleen maar de oneervolle terugtocht van Amerika.

De Sovjets en de Cubanen namen nauwlettend kennis van de Amerikaanse verlegenheid, gewoonlijk omschreven als het „Vietnam-syndroom” — hetgeen in de profetie neerkomt op het breken van Amerika's „trotse macht” (Lev. 26:19).

De schrijver Max Singer omschrijft de uitwerking van het zich ontwikkelende Vietnam-syndroom in *Commentary* van december 1982 als volgt:

„Overal in de wereld placht zowel vriend als vijand bijna als een natuurwet aan te nemen dat de Verenigde Staten, al maakten ze dan fouten, niet verslagen konden worden en dat de Amerikanen zich niet zouden laten vernederen of zich onachtzaam, dan wel onmachtig zouden tonen hun belangen te verdedigen of zich aan hun woord te houden... Maar hoevelen, zelfs Amerikanen, hebben daar tegenwoordig nog vertrouwen in?”

Hoe God Amerika ziet!

Misschien is het tijd om eens te zien hoe God, in wie Amerikanen op het randschrift van hun muntstukken *beweren* vertrouwen te hebben, hun land ziet. Het is een les voor de rest van de wereld — om ter harte te nemen!

Alleen door de dingen vanuit Gods zienswijze te leren onderscheiden, zullen de Amerikanen in staat zijn tot het inzicht te komen waarom hun land, zowel inwendig als van buiten af zo geteisterd wordt.

In simpele bewoordingen uitgedrukt is Amerika het spoor bijster geraakt, en is het losgeslagen van zijn morele verankering. Jarenlang bedwelmd door het humanistische psychologische jargon, zien velen niet langer de „morele connectie” tussen hun levenswijze en het succes van het land als geheel.

In een essay in het nummer van december 1981 van HARPER'S magazine, schreef de befaamde Italiaanse auteur Luigi Barzini onder de kop „De Amerikanen”:

„De Verenigde Staten vormen... een groot volk, in vele opzichten de grootste natie van alle tijden... Slechts heel weinig imitators hebben begrepen dat het geheim van het geweldige succes van de Verenigde Staten niet alleen schuilt in technolo-

gie, know-how, werkethiek of de wens naar meer.

„Het was een geestelijke wind die de Amerikanen onweerstaanbaar voortdreef. Achter hun obsessie om het menselijk lot te verbeteren, stak aanvankelijk een *alles doordringend religieus besef*, later gevolgd door plichtsgevoel, *de onderwerping aan een door God gegeven persoonlijke gedragscode*, de aanvaarding van een door God opgelegde taak om iets te presteren en daartoe alle nodige offers te brengen. Slechts weinig buitenstaanders begrijpen dit, zelfs niet in onze tijd. De Verenigde Staten komen op hen over als de triomf van het zielloze materialisme.”

Deze op God gebaseerde ethiek, aldus merkt Barzini op, „is nu zwakker, *wordt door intellectuelen afgewezen en aangevreten door de twijfels van deze goddeloze tijd*, maar zonder haar, of zonder *wat er van over is*, zou Amerika niet zijn wat het is”

De Bijbel als „ikoon”

Slechts weinig Amerikanen staan erbij stil hoever Amerika, moreel gesproken, al is afgedolen.

De Bijbel, aldus verklaarde het tijdschrift *Newsweek* in zijn editie van 27 december 1982, „maakte Amerika”. Mogelijk zelfs nog meer dan de Constitutie, aldus dit magazine, „is de Bijbel... onze grondwet: de bron van de sterke mythe van de Verenigde Staten als een speciale, gewijde natie, een volk dat door God geroepen werd om een modelsamenleving op te bouwen, een lichtbaken voor de wereld.”

Onder de Amerikaanse jeugd, aldus voegen de schrijvers in *Newsweek* eraantoe, „vormde bijbelstudie de kern van het onderwijs, en bijna elk gezin dat kon lezen en schrijven bezat niet slechts een bijbel, maar las er ook *regelmatig* en met eerbied in.”

Onze huidige „moderne samenleving” is onmiddellijk bereid toe te geven dat dit niet langer het geval is. De Bijbel, zo bevestigde *Newsweek*, „is letterlijk uit het Amerikaanse onderwijs verdwenen. Zelfs als letterkundig product wordt hij zelden bestudeerd...”

Kortom, merkten de redacteurs van *Newsweek* op, de Bijbel heeft zich bij de Onafhankelijkheidsverklaring en de Constitutie gevoegd als een Amerikaans ikoon.”

Jazeker, een ikoon, een voorwerp van afgodische verering — maar nog maar

van onze lezers

In het nummer van februari 1983 las ik, dat de Nederlandse uitgave van *De ECHTE WAARHEID* van start ging in september 1968.

Wellicht zult u het op prijs stellen te vernemen, dat ik al abonnee ben vanaf oktober 1969 en uw tijdschrift zo waardeer, dat ik alle ontvangen nummers nog in mijn bezit heb.

Als ik wat tijd over heb kan ik zelfs de verleiding niet weerstaan om nog aktuele en/of boeiende artikelen in oude nummers, opnieuw met grote interesse te lezen.

Daarom wens ik de oprichter, uitgever, redacteuren en alle andere medewerkers van dit bijzondere tijdschrift veel

sukses toe voor de toekomst en ik hoop daarvan nog vele jaren getuige te zijn.

S.F., Harlingen

Zeer graag wenste ik ook geabonneerd te worden op het maandblad *De ECHTE WAARHEID*, dat gratis is.

Toevallig heb ik zo een tijdschrift in een straat, wel beschadigd en doornat van de regen, opgeraapt en als het later droog was volledig gelezen. O! wat een verrassing! Het heeft mij dermate geboeid, bevredigd en ten zeerste getroost, vooral omdat ik erin vernam wat ook mijn eigen gedachtengang, ziens- en levenswijze is, en dat dan nu van *gelovige* (...) personen, nogmaals het is me

een troost en steun.

Als simpel, gewoon en alle-daags mensje dat ik ben, heb ik nu de zekerheid en durf zonder twijfels geloven dat ik toch in de goede richting ga. Men durft haast niet te spreken over zijn eigen kijk op de dingen van het leven; over God en zijn gebod, in de tegenwoordige, op alle gebied, zo vertroebelde, verzoe-delde en uiteengerafelde wereld. Met zoveel geraffineerde, ja, duivelse spitsvondige dwaal-leren worden we overspoeld. De mensheid wordt bedrogen, wil en wenst zelfs ook nog bedrogen te worden, wil niet: nazien, inzien, zien en voorzien. Welk waanzinnig genot lopen de meesten toch na! Geestelijk armen!

Zo ik gelezen heb kan men ook gratis boekjes krijgen. A.u.b. zo mogelijk wenste ik dan samen met het maandblad de volgende boekjes te ontvangen: *Leven na de dood? Bestaat God? Waartoe bent u geboren? Het ongelooflijke potentieel van de mens.*

(...)

Bij voorbaat mijn beste dank,
M.S., Brussel, België

Uw blad, waarop ik nu twee jaar geabonneerd ben, lees ik iedere keer met interesse. In het bijzonder spreken mij de artikelen aan waarin een duidelijk en objectief beeld gegeven wordt van de huidige situatie in de maatschappij en de wereld.

F.V., Alkmaar

zelden geconsulteerd om wat zijn auteur — God de Schepper — neerschreef.

De bijbelse geboden genegeerd

Wanneer de Amerikanen van de laatste jaren nog steeds de Bijbel hadden gelezen, en geloof hadden gehecht aan de duidelijke geboden en waarschuwingen van zijn geïnspireerde schrijvers, hadden zij geweten dat jaar na jaar meer uitgeven dan men heeft, verkeerd is, dat abortus moord is — het overtreden van het Zesde Gebod — dat alcohol- en drugmisbruik „lusten des vlezes” zijn en geen onverklaarbare „ziekten”, dat pornografie duidelijk schadelijk is voor iemands morele opvattingen, en dat het praktizeren van homosexualiteit in de hele Bijbel ten sterkste wordt veroordeeld. En San Francisco zou niet zoals sommigen het uitdrukken, een „openbaar bordeel” zijn geworden!

President Ronald Reagan merkte onlangs op dat „overheidsinstellingen elk jaar miljarden besteden aan problemen die samenhangen met druggebruik, alcoholisme en ziekten”.

„Staat wie dan ook er ooit wel eens bij stil,” aldus de President, „dat wij heel wat dichter bij een sluitende begroting zouden zijn wanneer wij allemaal eenvoudig trachtten te leven naar de beginselen van de Tien Geboden en van de „gulden regel”?

Hoe ziet God dan het huidige Amerika? Lees hiervoor het eerste hoofdstuk van Jesaja: „Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed van boosdoeners, de verdorven kinderen”!

Gods sombere waarschuwing

In vers 5 van Jesaja 1 zegt God verder over het volk dat „Het gehele hoofd” ziek is — waarmede het overheidsapparaat wordt bedoeld — en dat „het gehele hart” — dat wil zeggen de nationale ziel en de nationale moraal — „vol krankheid” is.

Van de Amerikaanse samenleving zegt God „van de voetsool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren, die niet uitgedrukt zijn noch verbonden”.

Wat Amerika's lage morele standing

betreft, refereert God op weinige uitzonderingen na aan zijn leiders en zijn burgers, en Hij doet dat in niet mis te verstane termen, die de voorstanders van de „rechten” van homoseksuelen niet plezierig in de oren zullen klinken:

„Bestuurders van Sodom... volk van Gomorra.”

Gods instructies voor het huidige Amerika zijn al even duidelijk. Zij beginnen bij vers 16: „Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen; leert goed te doen...”

„Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw... Als gij gewillig zijt en luistert, zult gij het goede des lands eten; maar als gij weigert en weerspanning zijt, zult gij door het zwaard worden verteerd”.

Jazeker, een goddelijke straf waarvoor velen bang zijn, zal zeker komen — tenzij Amerika zich gehoorzaam tot God en zijn wegen bekeert.

„Want de mond des Heren heeft het gesproken.” □

Er zit iets in de lucht

Het ontzaglijke kwaad in deze wereld wordt dikwijls toegeschreven aan de menselijke natuur — dat element van vijandigheid, bedrog, jaloezie en haat dat in ieder individu huist. Maar wordt de mens met deze zelfzuchtige natuur geboren?

De oorsprong van wat wij de menselijke natuur noemen wordt in de Bijbel aan het licht gebracht. Wij lezen over een werkelijk bestaande, levende Satan die „de overste van de macht der lucht” wordt genoemd. Op dezelfde wijze als televisiegolven zich door de lucht bewegen, zo zendt Satan zijn gemoedstoestand en instelling door de lucht in de nietsvermoedende menselijke geest!

Ons gratis boekje *Is de menselijke natuur door God geschapen?* toont hoe u deze golflengte kunt vervangen door de natuur van God zelf. Schrijf om uw exemplaar onder vermelding van het nummer op uw adresstrookje.

